

بیايد در اعمار یک

مرکز بزرگ اسلامی

در کابل سهم بگیریم

قرار است بزرگترین مرکز اسلامی دارای یک مرکز تعلیمی و مطبوعاتی در یکی از نقاط مرکزی شهر کابل به ابتکار جمعیت اصلاح افغانستان اعمار و مورد استفاده هموطنان مسلمان ماقرار گیرد.

به اساس یک سروی ابتدایی ساخت و اعمار این مرکز اسلامی در پنج منزل که دارای اتاق های برای دفاتر مجمع علمی علمای افغانستان، دفتر دعوت و ارشاد اسلامی، دفتر برنامه ریزی برای دوره های فهم قران کریم و سالون های برای تدویر سیمینارها، مرکز مطبوعاتی در خور ضرورت و سایر تجهیزات ضروری می باشد، مبلغ یک میلیون دالر امریکایی مصرف بردارد.

هموطنان مسلمان و شهروندان با دیانت کابل اگر می خواهند با سهم گیری در تعمیر این مرکز بزرگ اسلامی از یک سو زمینه درست را برای فرا گیری علوم اسلامی فرزندان شان مساعد سازند و از سوی دیگر با سهم گیری در این کار خیریه پاداشی برای آخرت خود ذخیره سازند، می توانند از طریق تماس با آدرس های ذیل در این کار خیر سهم بگیرند.

اگر شخصی یا نهادی دلچسپی داشته باشد تا قسمتی از این بنا و عمارت بنام اقربا و یا دوستان متوفای آنها نام گذاری شود، یا اینکه می خواهند به حیث اشخاص خیر و گمنام در صدقه جاریه این افراد فوت شده محسوب گردد، می توانند به اداره جمعیت اصلاح افغانستان مراجعه نموده در این کار خیر که فلاح این دنیا و آخرت هر دو در آن نهفته است، سهم بگیرند.

برای تفصیلات بیشتر در مورد نحوه این کمک ها و چگونگی دریافت آن توسط اداره جمعیت اصلاح برادران و خواهران مسلمان ما می توانند به آدرس ای میل و شماره های ذیل تماس بگیرند:

وما ذالک علی الله یعزیز.

جمعیت اصلاح افغانستان

Cell : (0093) 079 939 40 15

Phone No : 0093202204122

E-mail : jeafghanistan@gmail.com

Web add : www.eslahonline.net

Bank account : Azizi Bank (000601200133783)

A/C name : Afghan Society for Social Reform and Development

A/C type : USD

Cor Bank : COMMERZ BANK AG FRANKFURT A/C NO :400870106200USD

Cor Bank Swift : COBA DE FF

je-office-burned2

اصلاح ملی را از اینجا بدست آورید

کابل: تایمینی، چهارراهی حاجی محمد داد، سرک ۴، دفتر مر

جمعیت اصلاح. تلیفون: ۰۷۹۹۳۹۴۰۱۵ / ۰۲۲۰۴۳۰۵

کابل: کوته سنگی، سرک سیلو، بلاک های شاداب ظفر، انتش

اصلاح افکار: موبایل: ۰۷۷۸۱۹۱۳۸۲

کابل: شهر نو، چهارراهی انصاری، کتاب فروش

رسالت. ۰۲۰۲۲۰۳۳۵۹

کابل: انتشارات مستقبل مقابل بلاک های شاداب ظفر. ۸۸۷۰۳۰۵

کابل: کمپیوتر فروشی الکامو جاده نادر پشتون. مارکیت

نظر منزل ۲ دکان ۲۳ / ۰۷۹۹۳۹۰۸۱۹

کابل: کابل ده افغانان کتاب فروشی بیبھی

کابل: انتشارات بنیاد علمی و فرهنگی مسجد جامع پل خشتی

۰۷۵۲۲۲۲۲۲ / ۰۷۹۹۰۱۱۱۱

ننگر هار: جلال آباد، د محاکموریاست شاته چهل متره سرک

لاس، خلورمه کوخه، لومری کورد جمعیت اصلاح دفتر ابو یوسف

تعلیمی مرکز: تلیفون: ۰۷۰۰۶۳۲۴۸۰

د شیرین دل پلازی لاندی پور، نقیب کتاب پلورنخی. تلیفون

۰۷۰۰۹۵۶۴۲۳ / ۰۷۷۲۸۲۸۶۴۹

کند هار: شهر نو هرات سرک خوشبخت سالون ته مخامخ سوری مینه د

جمعیت اصلاح دفتر تلیفون: ۰۷۰۰۳۰۸۲۷۱ / ۰۷۰۰۶۶۸۹۴۸

لغمان: مهترلام بنار، حمزه مارکیت تلیفون: ۰۷۹۹۴۴۲۹۲۰

هرات: جاده بانک خون، بالا تر از تالار قمر، گذر هشت بهشت،

انجمن اخلاق و معرفت تلیفون: ۰۴۰۲۳۵۵۹۰

بلخ: عقب حمام سره میاشت، مرکز تعلیمی اصلاح ۰۷۹۹۶۹۴۲۴۵

کنده: شهر کندز، جاده ولایت، کوچه حاجی میری،

مؤسسه تحصیلات عالی سلام ۰۷۸۷۷۰۳۷۲۴

بغلان: پلخمیری، مارکیت اتفاق کتاب و قرطاسیه فروشی رسالت

۰۷۰۰۵۸۹۸۵۷ / ۰۷۷۷۴۷۶۶۶۹

لوگو: مرکز، مدینه مارکیت سرک مسجد جامع، کتاب فروشی

سادات، سید عبدالحمید هاشمی، تلیفون: ۰۷۰۰۰۴۴۹۸۱

لوگو: محمد آغه، واغجان بازار، پهلوی کلنیک حسین

خیل، تلیفون: ۰۷۷۵۴۱۳۸۷۶

پکتیا: د گردیز بنار، مرکز چوک، د نسی نمایندگی

وحید الله: ۰۷۷۹۲۱۳۸۲۲

خوست: افغان تاور شاته خوست مرکزی طبی لابراتوار دوم پور د جمعیت اصلاح

ساحوی دفتر دکتر محمد کلاب: ۰۷۹۹۱۷۴۵۴۶ / ۰۷۷۱۷۴۵۴۶

تخار: بازارچه کتاب دکان مولوی حبیب الرحمن ۰۷۷۹۶۳۴۱۹۲

بدخشان فیضی آباد: ۰۷۷۵۲۷۰۵۰۸ / ۰۷۰۷۸۳۱۳۶۶

زابل: ۰۷۰۰۳۰۱۹۴۸

فراه: جاده مخابرات دست راست مرکز علمی و فرهنگی توحید

۰۷۰۳۲۰۲۰۴۴

کونړ: د معارف ریاست ته مخامخ د جمعیت اصلاح ساحوی دفتر

پېښور: مرکز فرهنگی اسلامی افغانستان/ تلیفون: ۰۹۱۵۸۵۲۷۹۵

قیمت یک شماره ۱۰ افغانی

د ۱۳۵۲ د چنگاښ له ۲۶ نه

کمونستانو د وینو تویولو لړۍ پیل کړه

له نن نه څلویښت کاله وړاندې سردار محمد داود خان د یوې سپینې کودتا په پایله کې د ظاهر شاه شاهي دورې ته د پای ټکی کېښود، او دهغو افغاني کمونستانو په مرسته یې د چارو واګې په لاس کې واخیستې چې، پنځه کاله وروسته یې د داود خان سره له کورنۍ وواژه او په هېواد کې یې د وینو تویولو داسې لړۍ پیل کړه چې تر اوسه هم داسې دسر سړی پیدا نه شو، چې پروینو لړلې د تاریخ دا پاڼه بنده کړي.

له څلویښت کاله راروان دې ناورین تر اوسه دلکونو افغانانو وینې وزیښلې، دخپلو هېوادوالو دوژلو لپاره د شوروي قواوې راوغوښتل شوې، کله ښارونه او ځنگلونه له منځه لاړل، خو بیا هم مونږ له دې ټولو پیښو څه درس وانه خيست.

نن هم زموږ ملت په همغه اور کې سوزي چې افغاني کمونستانو په دې هېواد کې بل کړی و، او تر اوسه همغه اور ته مختلف جېتونه د سون مواد برابروي او نه پرېږدي چې دا اور مړ شي.

دا چې داود خان په ډیره نره په وروستيو کې د پردیو د غلامانو پر وړاندې ودرید، ولې همدې داود خان د ملت دې دښمنانو (خلقیانو، پرچمیانو) ته د ارګ لاره پرانیستله.

کمونستانو او د شوروي اتحاد غلامانو ته دخپل هېواد له ملي گټو نه د روسانو گټې مقدمې وې، او له دین سره په دښمنۍ کې تر ټولو وړاندې وو، تر دې چې د همدې سردار داود له جمهوریت سره سم یې د هېواد د مسلمانو او ملي شخصیتونو پر وژلو او نیولو پیل وکړ.

له کودتا لږه موده وروسته د ۱۳۹۳ هجري کال د رمضان دمبارکې میاشتې په لسمه نیټه چې د ۱۳۵۲ لمریز کال د میزان له لومړۍ نېټې سره یې سمون لاره، پخوانی صدراعظم محمد هاشم میوندوال په زندان کې تر تعذیب اورېږي لاندې وژل کېږي، او دې قتل ته د ځان وژنې نوم ورکول کېږي، چې په همدې سره په هېواد کې د سیاسي وژنو لړۍ پیل شوه.

په هېواد کې د لومړي ځل لپاره یوازې دمختلفو تعلیمي ادارو تر شپږسو زیات د لوړو زده کړو محصلین (چې اکثره یې د طب، انجنیري، زراعت د پوهنځیو زده کونکي وو) د حکومت له لوري نیول کېږي، چې له دې ډله یې څه کسان د داود خان د حکومت پر مهال اعدامېږي او اکثریت یې د کمونستانو د غوايي کودتا سره سم په بې رحمانه ډول وژل کېږي.

د داود خان د حکومت پر دوهم کال د افغانستان د اسلامي نهضت اکثره غړي، د همدې کمونستانو په لسمه او دستور نیول کېږي، چې په دې ډله کې شهید انجنیر حبیب الرحمن هم و چې ۱۳۵۳ کال داسد په میاشت کې شهید کړای شو.

هو! که څه هم داود خان ډېرې ښېگڼې لرلې او په وروستيو کې یې وغوښتل چې خپلې ښویدنې او تیروتنې سمې کړي، ولې وخت له وخته تېر و، او دخپلو هغو پردی پالو ملگرو په لاس له ټولې کورنۍ سره شهید کړای شو، چې دده د حکومت پر مهال یې له کودتایي جمهوریت نه په گټې سره خپل نیم مخالفین او د هېواد باسواده او ملي خلک شهیدان کړل او نور ټول ملت یې د غوايي له کودتا وروسته د غم پر تېر کېناوه، چې تر نن یې لا دا تېر نه دی ټول شوی.

جمعیت اصلاح

افغانستان

بخش نشرات و فرهنگی

هفته نامه
اصلاح
اونیزه
د اسلام د اصل فہم منبر

Email: eslahmilli@gmail.com

www.eslahonline.net

د ليکوال پلاوي تر نظر لاندې

دامتياز خاوند:

جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان

رئيس هیأت تحریر:

عبدالفتاح جواد

مدیر مسئول:

نقیب الله حمید 0774327438

آدرس بانکي: جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001202080036
(افغانی)

آدرس بانکي: جمعیت اصلاح وانکشاف اجتماعی افغانستان کابل بانک
A/c No=1001201080036
دالر امریکائی

دیزاینر: محمد مسلم حریر

Mob: 0788298571

اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ

فساد و بیدینی سد محکم ایجاد نمایند. یکی از بهترین راه های این حمایت، کمک در اعمار مراکز اسلامی و پیشبرد برنامه های باهدف می باشد.

اگر دیروز تنها دست گیری از مساکین، اعمار مساجد، و کفالت ایتام به اساس نصوص شرع در اولویت صدقه دهنده گان قرار داشت، امروز تمویل فعالیت های اسلامی، تقویت روند امریه معروف و نهی از منکر، مبارزه با مفاسد فکری و اخلاقی به اساس ضرورت های عاجل بشری نیز در اولویت ایشان قرار گرفته اند. زیرا که تمام این فعالیت ها از طریق اهل علم و دعوت و از راه مساجد و مراکز اسلامی به پیش برده می شوند و حکومت ها و مراجع رسمی نه تنها به آنها توجهی ندارند که متأسفانه بیشترشان مصروف حیف و میل ثروتهای مردم و بازی با ارزشهای اسلامی می باشند.

در حدیثی در بخاری شریف به نقل از حضرت حذیفه رضی الله عنه آمده :
"فَتَنَّهُ الرَّجُلُ فِي أَهْلِهِ وَمَالِهِ وَجَارِهِ تُكْفَرُهَا الصَّلَاةُ وَالصَّدَقَةُ وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ".

مفهوم حدیث شریف اینست که کوتاهی انسان در واجبات مربوط به خانه، مال و حقوق همسایه با ادای نماز و دادن صدقات و انجام امریه معروف و نهی از منکر کفاره می شود. به این معنی که در اصل کوتاهی درین واجبات انسان را مستحق محاسبه و عقاب الهی می سازد و اما نماز و روزه بعنوان عبادات فردی و صدقه و امریه کارهای خیر بعنوان عبادت های اجتماعی باعث کفاره این کوتاهی ها گردیده و انسان را مستحق اجر و پاداش الهی از باب {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ} می سازد.

بناء سعادت و بالاتر ازین برای یک مسلمان غنی وجود ندارد که همیشه و خاصاً درین ایام مبارک ماه رمضان از مالی که در حقیقت، امانت الهی نزد اوست، در راه اعلائی کلمه الله، مبارزه با فساد و تربیت سالم نسل جوان با اخلاص صرف نموده از راه سهم گیری در اعمار مساجد و مراکز اسلامی هدفمند، سنگرهای حمایت از اسلام را فعال و آباد نگه می دارند.

مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ أَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِي كُلِّ سَبِيلَةٍ مِئَةٌ حَبَّةٍ وَاللَّهُ يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦١﴾ البقرة.

ترجمه: مثل (صدقات) کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می کنند همانند دانه ایست که هفت خوشه برویاند که در هر خوشه ای صد دانه باشد؛ و خداوند برای هر کس که بخواهد (آن را) چند برابر می کند، و خداوند وسعت بخشنده داناست.

صدق الله العظيم.

پیامبر صلی الله علیه وسلم در حدیثی که از عدی بن حاتم رضی الله عنه روایت شده فرموده اند: "اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ، فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فِي كَلِمَةٍ طَيِّبَةً" - بروایت بخاری و مسلم.

حصول رضای الهی و نجات از آتش دوزخ از آرزوهای هر مسلمان است. در حدیث فوق پیامبر صلی الله علیه وسلم یکی از راه های نجات از آتش را که صدقه می باشد نشان دهی کرده می فرمایند: خودتان را از آتش دوزخ وقایه کنید و لو که از راه صدقه دادن نصف خرما هم باشد و اگر همین راهم در اختیار ندارید، از کلام نیک تان صدقه بدهید.

حافظ ابن حجر عسقلانی رحمه الله علیه در شرح دین حدیث می فرماید: "درین حدیث تشویق نمودن به صدقه است، اگر کم باشد یا زیاد و اینکه آنچه صدقه داده می شود به حقارت دیده نشود و اندازه کمی از صدقه هم صاحب خود را از آتش نجات داده می تواند".

در حدیث دیگری نبی رحمت علیه الصلوة والسلام صدقه را سبب اطفاء غضب پروردگار بر بنده دانسته مسلمانان را بطرف آن تشویق می نماید جاییکه می فرماید: (صدقه السر تطفئ غضب الرب، وصله الرحم تزيد فی العمر، وفعل المعروف يقى مصارع السوء) صحیح البیهقی فی سننه عن أبی سعید.

ترجمه: صدقه پنهانی غضب پروردگار را خاموش می سازد و صله رحم سبب بیشتر شدن عمر می گردد و عمل نیک باعث جلوگیری از وقوع در کشمکش های منفی می شود.

بناء صدقه همه اش خیر است و سبب نجات فرد از مصیبت های دنیا و حصول کامیابی در آخرت می گردد.

اگر صدقه به اندازه نصف خرما برای یک انسان گرسنه سبب نجات از آتش می گردد، بدون شک صدقاتی که فایده آن به جمعی بزرگی از انسان ها و بالاخره به یک ملت و یک امت می رسد، به مراتب بیشتر خواهد بود.

در شرائطیکه ثروتها و بیت المال مسلمانان در دستان غیر امین قرار داشته و برخلاف مصلحت ملت های مسلمان استعمال می شود، و حکام مسلمانان بیشتر مصروف پیشبرد برنامه های بیرونی می باشند، و استعمار و استبداد صحنه زندگی را به جهنمی برای اهل ایمان مبدل ساخته است، عامه مسلمانان چاره ای ندارند جز اینکه خود از ارزش های تاریخی و هویت اسلامی خود حفاظت نموده در مقابل موج

د امنيتي تړون او اډو لپاره که د حاکم ټيم د واک غزولو لپاره !!!

دا، چې د امنيتي تړون بدنامي په لويه جرگه ور واچوي او يا هم د ملي گټو لپاره دا کار وکړي.

د انجنير محمد خان په نظر ښه به دا وي، چې امنيتي تړون راتلونکي حکومت لاسليک کړي.

بل خوا خو يو شمېر خلک پدې اند دي، چې څوک چې د امنيتي تړون لاسليک د راتلونکي حکومت لپاره غواړي، له امريکا څخه په راتلونکو ټاکنو کې د خپلې کاميابۍ هيله لري او غواړي امريکا ته په شنو اشارو ورکولو سره ددې تړون لاسليک وځنډوي دوی کامياب کړي او بيا ورسره دوی د امريکا په خوبه

امنيتي تړون لاسليک کړي، خو ښاغلی محمد خان بيا پدې نظر دی چې دا په واک کې د شته کړيو تبليغات دي. د نوموړي په اند د راغوبښونکي لويي

جرگې په وړاندې ډېرې اندېښنې موجودې دي، لکه د ولسمشر لخوا د خپل خوبنې کانديد لپاره پراخ کمپاين، يا هم د خپل واک د وخت پراختيا او داسې نور.

د حزب اسلامي ددې مشر په خبره د دې اندېښنو شاته يو شمېر دلايل هم شته لکه ټاکنو ته د وخت کمښت مگر د تياريو نه شتون، لکه په نا امنو ولايتونو کې د نظامي او امنيتي ستونزو شتون او د حکومت لخوا په نا امنو سيمو کې د ټاکنو د ترسره کېدو لپاره هيڅ جدي گام نه دی اخستل شوی تر څو خلک پر ټاکنو ډاډه شي.

انجنير محمد خان وايي، چې ټاکنې بايد امنيتي ستونزو له لامله ونه ځنډول شي، ځکه نيمه قانوني او مشروع حکومت له ټول

پدې وروستيو کې چې له امريکا سره د امنيتي تړون پر سر د افغان او امريکا چارواکو تر منځ ناندري او ستونزې زياتې شوې دي، ورسره د افغان حکومت له خوا امريکا ته د پوځي اډو د ورکړې پر سر د موافقې لپاره چې د امنيتي تړون تر ټولو عمده موضوع گڼل کيږي، د يوې لويې جرگې د رابلل کېدو انگازو هم زور اخيستی دی، چې دې خبرې په خپل وار بيا غبرگونونه را پارولي دي.

د سياسي گوندونو او ائتلافونو د همکارۍ شورا د يوې غونډې به ترڅ کې د ولسمشر کرزي لخوا د امنيتي تړون لپاره د لويي

جرگې د راغوبښتلو سره مخالفت ښکاره کړ او دا کار يې غيرقانوني وباله او زياته يې کړه، چې ولسمشر

کرزي په دې کار سره غواړي ټاکنې وځنډوي او د خپل واک موده وغځوي.

په کابل کې د مېشت حزب اسلامي افغانستان مرستيال او چارو شنونکي ښاغلی انجنير محمد خان چې د گوندونو او ائتلافونو په دې شورا کې هم غړيتوب لري وايي، چې امنيتي تړون د ستراتيژيک تړون يوه برخه ده او د ستراتيژيک تړون لپاره لويه جرگه راغوبښتل شوې وه او د هغې په اړه يې ولسمشر کرزي ته اړوند وړاندیزونه کړي و، نو اوس د لويي جرگې د راغوبښتلو ضرورت نه شته.

هغه وايي، چې ولسمشر کرزي غواړي، چې په دې کار سره په راتلونکو ټاکنو کې د خپل ټيم لپاره امتياز ترلاسه کړي، نه

غیر مشروع او غیر قانوني حکومت څخه هم غوره دی، او یا په افغانستان کې د نا امنۍ شتون بهانه کول او د ټاکنو نه ترسره کولو بنسټ ایښودل د افغانستان لپاره زهر قاتل دی، هغه زیاتوي (په هیڅ صورت باید ټاکنې په ټولو ولایتونو کې وي، که په ځینو کې وي او یا هم پوره شفافې وي او که یوه اندازه ستونزې ولري باید انتخابات په هر ډول چې وي وشي).

له افغانستان څخه د امریکایي ځواکونو د وتلو په اړه انجنیر محمد خان وایي، چې د افغانستان په یو شمېر سیمو لکه بگرام، کندهار، هلمند او دا ډول نورو سیمو کې د امریکایي ځواکونو تاسیسات ددې گواهي نه ورکوي، چې امریکایي ځواکونه دې له افغانستان څخه ووځي.

هغه زیاتوي "هغو موخو ته په کتو سره چې امریکایي لري، چې د افغانستان سربېره پاکستان، هند، ایران او منځنۍ آسیا باندې تسلط ولري او یا هم کم تر کمه تر خپل نظر لاندې وساتي هم داسې نه ښکاري، چې امریکا دې افغانستان پرېږدي، هغه څه چې د امریکا او کرزي ترمنځ یې ناندري راپورته کړي دا هغه څه نه دي، چې امریکایان دې له افغانستان څخه ووځي."

همدا رنگه د حق او عدالت د گوند غړي عباس نوبان په دې اند دی، چې له افغانستان څخه د ټولو امریکایي ځواکونو وتل د امریکا لپاره تر ټولو بد انتخاب دی، ځکه د نوموړي په اند افغانان په داسې وضعیت کې قرار لري، چې د امریکا له دا ډول څرگندونو څخه اغېزمن کېږي، هغه وایي د افغان دولت او د یو شخص لخوا پرېکړې ددې لامل شوی دی، چې امریکا داسې فیصلې کولو ته هم مجبوره شي.

هغه زیاتوي که امریکا په رښتیا هم له افغانستان څخه ټول پوځونه وباسي، نو افغانستان به د ۱۹۹۰ کلونو څخه بد حالت ته ور وگرځي د نوموړي په اند، چې افغانستان له امریکا څخه زیات دې تړون ته اړتیا لري، ځکه هغه خطر، چې اوس افغانستان ته متوجه دی، باید له دولت پرته افغانان هم باید په دې پوه شي، چې په څومره تاریخي مرحله کې قرار لري.

ښاغلی نویان وایي، چې د عنعنوي لویي جرگې رابللو ته هیڅ اړتیا نشته، ځکه په تېره لویه جرگه کې د ستراتیژیک تړون په اړه فیصله شوې ده، نو اوس چې ښاغلی کرزي، لویه جرگه را غواړي په دې سره کرزي غواړي د خپل ټیم لپاره له ولس څخه د مننې او امتیاز په نامه څه ترلاسه کړي.

د سیاسي او پوځي چارو کارپوه جاوید کوهستانی له رسنیو سره په خپلو خبرو کې څرگنده کړې، چې اوسني نظام له لومړي سره پوره او کامل مشروعیت نه درلود او کرزي په داسې حال کې نه دی، چې امریکا یې افغانستان ته راوستلی وي، بلکې کرزي امریکا راوستلی دی.

هغه زیاتوي دا د افغانستان ملت و، چې له امریکا او نړیوالې ټولنې څخه یې هیله وکړه، چې په دې هېواد کې دې له تروریزم سره د مبارزې لپاره مداخله وکړي نو ځکه امریکا باید د یو کس او یا شخص د نظر لپاره خپل ټولې لاس ته را وړنې قرباني کړي ځکه ولسمشر کرزي او ټیم یې ملي نه دی او په ټولیز ډول یې اوس خپل مشروعیت له لاسه ورکړی دی.

هغه وایي، چې افغان دولت له امریکا سره د خپل یو غټ ملاتړي په توگه په دې نه دی توانېدلی، چې متوازنې اړیکې وساتي نو له همدې لامله اوس کرزي نه شي کولی تصمیم ونیسي، ځکه که همدا اوسمهال امریکا په افغان ځواکونو یواځې تېل او یا د سون مواد هم بند کړي، د ملي اردو په نامه به څه شتون ونه لري، نو ځکه باید په عقلاني ډول تصمیم ونیول شي نه احساساتي."

د سیاسي چارو بل شنونکی اودبست باستان خبري آژانس مشر وحید مژده بیا وایي، چې امریکایي ځواکونه غواړي له افغانستان څخه ووځي نو اوس غواړي د مختلفو بهانو له لارې د ځان لپاره د خټو پوزه جوړه کړي، ځکه امریکا که وغواړي په افغانستان کې واوسېږي نو هغه امنیتي تړون لاسلیک ته اړتیا هم نه لري.

هغه زیاتوي "په تېرو دولسو کلونو کې چې دوی افغانستان ته راغلل هیڅ ډول تړون شتون نه درلود، د دوی له تروریزم سره د مبارزې په پلمه دلته راغلل او د نړیوالو قوانینو او تعهداتو پر خلاف یې چې هر څه ته لاس ورسېد ویي کړل او جگړه یې پیل کړه."

مژده وایي، چې امریکا په افغانستان کې له سختو ستونزو سره مخ ده او غواړي چې له ۲۰۱۴ کال څخه وروسته د گڼ شمېر عسکرو پر ځای یو معلوم شمېر عسکر پرېږدي، دوی، چې اوس کوم عسکر پرېږدي هغوی به په خپله نشي کولی له ځان څخه دفاع وکړي او شتون به یې هم په افغانستان کې د جگړې لامل کېږي، او ددې جگړې مصرف او تاوان هم باید امریکا پرې کړي، نو دې ستونزو ته په کتو سره امریکا غواړي له افغانستان څخه ووځي، مگر غواړي یوه پلمه ولري، نو غواړي په دې برخه کې د عراق تجربه تکرار کړي، چې دوی وویل، چې د عراق پارلمان د

دوی عسکرو ته قضایي خوندیتوب ورنکړ نو ځکه یې اختلاف ورسره راغی او له هغه هېواد څخه ووتل او اوس غواړي په افغانستان کې هم هماغه ډول بهانې رامنځ ته کړي، چې افغانستان حکومت او یا کرزي نه غوښتل مونږ په افغانستان کې پاتې شو.

لکه څنګه، چې ولسمشر کرزی اعلان کړی دی، چې د امنیتي سند د لاسلیک کولو او پر هغه د مشورې لپاره به لویه جرګه راغواړي، او هغوی به یې په اړه پرېکړه کوي، ښاغلی مژده وايي، چې په دې لویه جرګه کې به هم داسې کسان را وغوښتل شي، چې ددې سند او د امریکایي ځواکونو د قضایي خوندیتوب سره موافق وي، مګر په دې اړه چې امریکایي ځواکونه په افغانستان کې پاتې شي او که نه امریکا خپل تصمیم نیولی دی او هغه بیا په دې اړه د لویې جرګې پرېکړه ته نه ګوري او نه ورته انتظار کوي.

ځینې سیاسي کړۍ او ډلې په دې اند، چې له افغانستان څخه د امریکایي ځواکونو د وتلو خبره مطرح کولو سره امریکاغواړي پر کرزي سیاسي فشار واچوي، مګر ښاغلی مژده بیا له دې نظر سره مخالف دی او وايي، چې امریکا هیڅ مجبوریت نه لري، چې پر کرزي فشار واچوي ځکه که امریکا وغواړي، دلته پاتې کېدی شي او د کرزي خوښې ته هیڅ نه ګوري، او دا مختلفې ډرامې دي، چې د امریکا لخوا جوړېږي تر څو خپلو وتلو ته لاره هواره کړي.

ددې تحلیل په اړه چې ولسمشر کرزی غواړي د لویې جرګې په راغوښتلو سره د خپل واک موده وغځوي، نوموړی وايي، چې دا کار ځکه ناممکن دی، چې راغوښتونکي لویه جرګه په اساسي قانون کې د بدلون وړتیا نه لري او که بالفرض په قانون کې بدلون هم راولي نو ولسمشر کرزی به له سختو مشکلاتو سره مخ شي او داسې ضعیف حکومت به رامنځ ته شي، چې کېدی شي نړیوالې ټولنې ته هم د منلو وړ نه وي او بله خبره دا ده، چې ولسمشر کرزي ته هم په داسې حکومت کې کومه ګټه نشته.

د مژده په اند، ځینې کړۍ باور لري، چې شفافې ټاکنې کولی شي افغانستان له شته ستونزو څخه وژغوري خو که ټاکنې شفافې نه وي او حامد کرزی له دې لارې وغواړي، خپل یو کس قدرت ته ورسوي نو بیا به دلته د اپوزیسیون سره ستونزې رامنځ ته شي او په دې توګه به بیا یو بحران رامنځ ته شي.

له همدې امله د مژده له نظره غوره لاره دا ده، چې لکه څنګه نورو ډلو هم وړاندیز کړې، باید یو عبوري حکومت رامنځ ته

شي، چې په هغه کې بې طرفه خلک شتون ولري، هغوی بیا د وسله والو مخالفینو سره هم د سولې او په حکومت کې د ګډون لپاره خبرې وکړي او د هغې عبوري حکومت په سیوري کې بیا ټاکنې ترسره شي.

د سلام پوهنتون علمي مرستیال او د سیاسي چارو شنونکی دکتور مصباح الله وايي، چې امریکایي ځواکونه ځکه له افغانستان څخه نه وځي، چې دلته یې بې شمېره ګټې دي، چې په وتلو یې هغه نه شي ترلاسه کولی، او د خپلو وتلو د خبرو په مطرح کولو سره غواړي پر کرزي فشار وارد کړي تر څو امنیتي تړون لاسلیک کړي.

دکتور مصباح پدې نظر ده چې له کله چې امریکا اعلان کړی چې خپل ټول ځواکونه به له افغانستان څخه وباسي، له هغې وروسته په کرزي سخت فشار دی، چې د امریکا سره چې هر څومره زر کېدی شي تړون لاسلیک کړي.

دا چې ځینې خلک وايي ولسمشر کرزی غواړي د لویې جرګې په رابللو سره له ځان څخه تاریخي بدنامي لري کړي او دغه بار له هغوی سره نیم کړي، ښاغلی مصباح الله وايي، چې د ولسمشر کرزي لپاره نوره د نېک نامی او بدنامی خبره مطرح نه ده، ځکه هغه پخوا چې ستراتیژیک تړون لاسلیک کړی دی نو په هغه کې یې دا وعده هم کړې ده، چې امنیتي تړون به هم لاسلیک کوي، امریکا او نور ستر ځواکونه تل په یو هېواد کې له اشخاصو څخه تر هغه استفاده کوي، چې کولی یې شي او چې کله یې هم ترې نوره استفاده نه شوه کولی نو بیا یې د یو استعمال شوي دستمال په ډول لرې غورځوي او مونږ ګورو چې په څو ځل کرزی د هغوی لخوا توهین شو نو اوس کرزی غواړي ددې توهین په مقابل کې هغوی ته ستونزې را ولاړې کړي.

د دکتور مصباح الله په اند لویې جرګې اوس هغه پخوانی حیثیت نه لري، او که راغوښتل شي نو هم هغه پرېکړې به کوي، چې د حاکم او یا اداره کوونکي طرف لخوا ورته ویل کېږي، او که تشکیل هم شي نو هغه اهداف به پلې کوي، چې کرزي او د جرګې اداره کوونکي یې وغواړي، نو ځکه دا هم تر ډېره ممکنه ده، چې کرزی د خپل واک د غځولو لپاره یې وکاروي، ځکه اوس کرزی د امریکایانو لپاره نور بېکاره شوی او د استفادې وړ نه دی نو هغه به وغواړي چې یا په خپله او یا هم په بل شکل کې په واک کې پاتې شي د هغه په اند که دا کار ترسره شي نو په

راه های درست به مصرف رسانیدن زکات

دکتر مصباح الله معاون علمی پوهنتون اسلام

ناتوان تر باشد ولی همه روی این نکته اتفاق دارند که این هر دو مورد از جمله موارد مصرف زکات شمرده می شوند.

نوع سوم محل مصرف زکات: کسانی که در جمع آوری زکات کار می کنند: طبعاً وقتی که حکومت اسلامی قایم باشد باید نظام مستقلی برای جمع آوری زکات و مصرف آن وجود داشته باشد و دولت افرادی را برای جمع آوری زکات و تدوین نظام مصرف آن به کار می گمارد و برای آنها معاشی تعیین می کند و پرداخت معاشات این افراد نیز از همین مال زکات درست است و این هم یکی از موارد مصرف پول زکات شمرده می شود.

نوع چهارم مصرف زکات: مؤلفه القلوب یا بدست آوردن قلب های مردم: به اساس یک قول راجح مذهب شافعی و مذهب حنفی در این جمله تنها مسلمانان شامل اند که هدف قایم نگه داشتن آنها براسلام باشد و یا مفاد دیگری از دیدگاه دولت اسلامی بر آن مرتب باشد و اعطای زکات به غیر مسلمانان جایز نیست، از دیدگاه مالکی ها و حنابله اعطای زکات به کافرانی هم جایز است که از جمله مؤلفه القلوب شمرده شوند.

نوع پنجم مصرف زکات: وفی الرقاب یعنی در آزادی غلامان: مذهب مالکی ها حنابله و اشعری بن راهویه این است که خرید هر نوع غلام با مال زکات و سپس آزاد کردن آن درست است مگر احناف و سعید بن جبیر می گویند که: مال زکات تنها در راهی به مصرف رسیده می تواند که بتواند در راستای آزادی مکاتب با وی همکاری کند، چون در کلمه قرانی (وفی الرقاب) حرف (فی) که حرف جر شمرده می شود، به همین مفهوم است.

نوع ششم مصرف مال زکات: والغارمین یعنی به قرضداران: اعطای زکات به کسی که قرضدار است جایز است، هر چند این قضیه به شکل اجمالی موضوع متفق شمرده می شود مگر در شروط و تفصیلات آن اختلافاتی وجود دارد، قرضدارانی که اعطای زکات به آنها جواز دارد به دو گونه اند: اول: برای خود قرض گرفته باشند و برای این گونه قرضدار، اعطای زکات با شرایط ذیل جواز دارد:

- که مسلمان باشد.
 - که از جمله اهل بیت (سید) نباشد.
- نزد مالکیان این هم شرط است که این قرض را برای این امر نگرفته باشد که بتواند توسط آن زکات را بدست بیاورد.
- قرض به گونه ای باشد که انسان به دلیل آن زندانی شده می تواند یعنی قرض فردی باشد و قرض کفاره و یا زکات نباشد.
- نزد جمهور علما این شرط هم وجود دارد که این قرض را برای گناه اخذ ننموده باشد.
- شرط دیگر این است که شخص قرض گیرنده توان ادای این قرض را از مال خود (که زکات بر آن لازم می گردد) نداشته باشد، یعنی اگر شخصی یک میلیون افغانی مقروض باشد و موصوف برای زنده گی و رهاش خود منزلی به قیمت ده میلیون افغانی داشته باشد، اعطای زکات به این شخص جواز ندارد.

الحمد لله والصلاة والسلام على سيد الأنبياء والمرسلين و على آله و أصحابه أجمعين وبعد.

ماه مبارک رمضان موسمی است که مردم ضمن آن به ادای زکات خود می پردازند و شاید یک دلیل آن هم این باشد که ثواب اعمال در این ماه چند برابر می گردد، چنانچه در حدیث نبوی که ابن خزیمه روایت می کند آمده است که: (فَمَنْ تَطَوَّعَ فِيهِ بِخِصْلَةٍ مِنَ الْخَيْرِ كَانَ كَمَنْ آدَى فَرِيضَةً فَمَا سِوَاهُ وَمَنْ آدَى فِيهِ فَرِيضَةً كَانَ كَمَنْ آدَى سَبْعِينَ فَرِيضَةً)

کسی که در این ماه کدام عمل خیر یا نفعی را انجام داد، به مثابه ادای عمل فرض در سایر ماه ها است و کسی که عمل فرضی را در این ماه انجام داد ثواب آن به حدی است که گویا هفتاد فرض را انجام داده باشد.

چون ادای زکات در این ماه باعث می گردد تا الله برای شخص مذکور اجر هفتاد زکات را بدهد به همین دلیل تعداد زیاد مردم در مورد راه های به مصرف رسانیدن زکات می پرسند و نگرانی دارند که آیا به مصرف رسانیدن پول زکات در امور خیریه مختلف درست است یا خیر؟ برای پاسخ گویی به این گونه پرسش ها خواستم چند سطر ذیل را بنویسم تا کسانی که می خواهند زکات خود را در راه های درست به مصرف برسانند، با اطمینان خاطر آنرا به مصرف رسانیده از یک سو از شریعت پیروی نمایند و از سوی دیگر زکات شان در محل مناسبی به مصرف برسد.

حساب مصارف زکات در قران کریم:

خداوند متعال در آیت شصتم سوره توبه می فرماید: {إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ}

ترجمه: صدقات تنها به تهیدستان و بینوایان و متصدیان [گردآوری و پخش] آن و کسانی که دلشان به دست آورده می شود و در [راه آزادی] بردگان و مقروضان و در راه خدا و به در راه مانده (مسافر) اختصاص دارد [این] به عنوان فریضه از جانب خداست و خدا دانای حکیم است.

در این آیه کریمه الله جله جلاله هشت نوع مصرف زکات را بیان داشته است، که هفت نوع آنرا در این جا به شکل مختصر بیان می داریم و یکی از انواع آنرا که به اندکی تفصیل ضرورت دارد، با اندکی تفصیل بیان می دارم ولی قبل از آن می خواهم بگویم که طبق مذهب امام ابوحنیفه ضرور نیست که یک شخص ادا کننده زکات، حتماً باید زکات خود را به همه این هشت نوع برساند، بلکه کفایت می کند که از این مصارف به یکی یا دو نوع آن رسانیده شود.

اول و دوم: فقرا و مساکین: این عده کسانی اند که هیچ گونه توان مالی نداشته باشند، تنها اختلافی که در این راستا وجود دارد این است که این هردو کلمه، کلمات مترادف است یعنی فقیر و مسکین هردو کلمه دارای یک معناست و هردو کلمه برای افرادی دارای یک درجه فقر و بی بضاعتی بکار برده می شود ولو اگر مسکین ناتوان باشد یا فقیر ناتوان باشد. از امام ابوحنیفه رحمه الله علیه روایت است که می گوید که مسکین به کسی گفته می شود که نسبت به فقیر هم

نوع دوم قرضدار: آن‌عه از قرضدارانی اند که جهت مصالحه بین دیگران بالای خود قرضی را پذیرفته باشند، در مورد این گونه قرضدار حنا بله و شوافع می گویند که این شخص اگر فقیر باشد و اگر غنی، می توان از مال زکات به آن اعطا کرد، چون اگر این کار صورت نگیرد هیچ کسی برای مصالحه بین مردم آماده نخواهد شد، مگر احناف می گویند وقتی اعطای زکات به این شخص جواز دارد که پس از ادای این قرض وی صاحب نصاب باقی نماند.

مصرف هفتم مال زکات ابن السبیل: به کسی گفته می شود که مسافر باشد و به حدی پول نداشته باشد که بتواند دوباره به وطن خود برگردد.

آیا امور عام خیریه محلی برای مصرف زکات شمرده می شوند؟

یکی از راه های مصرف زکات (فی سبیل الله) نیز می باشد، یعنی مصرف مال زکات در راه خداوند و برخی از علمای عصر حاضر هر کار خیری را شامل مفهوم (وفی سبیل الله) می پندارند (که در بین آنها امام رازی به حواله قفال این قول را از برخی فقها نقل نموده است همچنان شیخ جمال الدین قاسمی در تفسیر خود بنام محاسن التأویل متمایل به همین نظر دیده می شود همچنان همین نظر شیخ محمد رشیدرضا است که در تفسیر خود المنار آنرا برگزیده است، رای و نظر شیخ شلتوت و شیخ حسنین مخلوف نیز همین است) آنها می گویند که هر گونه کار خیر را توسط مال زکات انجام دادن که در رأس آن جهاد فی سبیل الله قرار دارد درست است که ضمن آن اعمار سرکها، پل ها، شفاخانه ها، مساجد و هر نوع امور خیریه دیگر شامل می باشد.

اینکه این عده علما اصطلاح قران کریم را در نظر نگرفته اند و نه هم بسوی موقف اجتماعی مسلمانان متوجه شده اند که (وفی سبیل الله) یک اصطلاح به خصوص است که مراد از آن جهاد فی سبیل الله است و قران کریم این اصطلاح را در هر مکانی استعمال نموده، از آن همین معنی را اخذ نموده اند.

دوم اینکه اگر مصرف زکات در هر کار خیر درست می بود، پس قران کریم این هشت نوع مصرف زکات را با تفصیل نشاندهی نمی کرد و به شکل اجمالی می گفت که زکات باید در کار خیر به مصرف برسد وقتی که قران کریم با همه تفصیل این انواع مصارف را نشاندهی کرد، هویدا شد که هدف از (وفی سبیل الله) نوع خاصی از مصرف است.

رای دوم: فقهای قدیمی در مورد معنی (وفی سبیل الله) سه نوع مصرف را شامل ساخته اند: اول: مصارف آن‌عه از مجاهدین و غزایان که با رضایت خود به جهاد می روند و از جانب بیت المال برای آنها کدام تنخواه یا معاشی تعیین نشده باشد، در این جا هم برخی از فقها این را شرط می گذارند که خود توان تجهیز را نداشته باشند.

دوم: مصارف خریداری اسلحه و وسایل جنگی برای مجاهدین و غزایان.

سوم: در نزد پیروان مذهب امام احمد حنبل مصارف حج فرضی ولی احناف می گویند که تنها برای آن شخصی اعطای مصارف حج فرضی درست است که در حبس باقی مانده باشد و مصرف مال زکات جز در این جانب در سایر موارد کاری درست نیست.

نظریه سوم: نظر و رای تعداد زیادی از علمای معاصر و مجامع فقهی این است که در بین آنها به گونه مثال مجمع فقهی تحت اداره رابطه عالم اسلامی و علمای زیادی چون استاذ یوسف القرضاوی، شیخ فیصل المولوی، مولانا صاحب گوهر الرحمان و علمای زیادی شامل آن می باشند، و رای و نظر آنها این است که معنی (وفی سبیل الله) همان درست است که علمای متقدم اخذ نموده است یعنی جهاد فی سبیل الله، مگر جهاد تنها به معنای قتال گرفته نشود بلکه به معنای حقیقی و عامه آن اخذ گردد که شامل هر آن تلاش و کوششی باشد که برای

غلبه دین الله جل جلاله صورت می گیرد، در این رابطه اگر خلاصه نظر و رای که در فصل ششم، باب چهارم کتاب فقه الزکات نوشته شیخ قرضاوی که شاید نماینده گی خوبی از این علما بتواند، نقل گردد خالی از مفاد نخواهد بود.

شیخ یوسف القرضاوی در آغاز این فصل این رای و نظر فقها را که (فی سبیل الله) را تنها در مورد غزایان محدود می شمارد، نقل نموده و سپس رای و نظر علمای موسع را که مصرف نمودن زکات را در هر کار خیر جایز می شمارند، جایز می داند و سپس دو دلیلی را نقل نموده که احناف (وفی سبیل الله) را در مورد غزا خاص می پندارد و آنرا مناقشه نموده است، این دو دلیل به شکل ذیل است:

تملیک در زکات شرط است و هنگامی که تملیک صورت نگیرد، زکات ادا نمی گردد.

قرضاوی صاحب در پاسخ به این دلیل گفته است که در قران دو نوع مصرف زکات ذکر گردیده است، اول آنکه با لام مجرور است و در آن تملیک شرط است چون در لغت لام برای تملیک ذکر شده است و مصارفی که به (فی) مجرور اند در آن تملیک شرط نیست و در کلمه (وفی سبیل الله) با (فی) مجرور است و بعد برای این موضوع دلایلی را نیز ذکر نموده است.

دلیل دوم احناف این است که فی سبیل الله تنها به جهاد و قتال دلالت می کند. برای بررسی این دلیل قرضاوی صاحب همه آیاتی را جمع آوری نموده که در آن کلمه (سبیل الله) ذکر شده است و این را ثابت ساخته که سبیل الله تنها به معنای قتال و جهاد نیامده است، بلکه معانی گوناگون دارد که با تغییر سیاق معنی و مفهوم آن نیز تغییر می یابد، ولی در این ارتباط برخی قرآینی وجود دارد که مراد از (وفی سبیل الله) جهاد است، بنا بر این توسعه ایرا که برخی علما در معنای کلمه (وفی سبیل الله) وارد می کنند، نیز درست نیست و این هم درست نیست که از جهاد تنها معنای قتال مطلوب باشد.

پس بصورت مختصر می توانیم بگوییم که قول راجح این است:

(وفی سبیل الله) در این آیت به معنای عام آن گرفتن هم درست نیست که بتوان هر کار خیری را از آن مقصود دانست، چون این کار با عددی که مصارف زکات در آن محصور گردیده است، متناقض می باشد.

هدف از (وفی سبیل الله) جهاد است ولی معنای جهاد تنها در جهاد نظامی و قتال فی سبیل الله منحصر نیست، بلکه این معنی عام است که قتال فی سبیل الله در آن به طریق اولی شامل است و در کنار آن سایر انواع نیز شامل اند. چون جهاد گاه با قلم می باشد و گاه با زبان و گاه هم با شمشیر و تفنگ و گاه هم جهاد فکری و گاه تربیوی، گاه جهاد اجتماعی، اقتصادی و سیاسی و گاه نظامی می باشد و همه این انواع جهاد به کمک و تمویل ضرورت دارد. اما شرط بنیادی در این همه این است که این جهاد باید (فی سبیل الله) باشد، یعنی برای غلبه دین خداوندی در روی زمین باشد، پس هر کوششی که برای غلبه دین الله و اقامه آن صورت گیرد جهاد فی سبیل الله شمرده می شود، حال نوعیت و وسیله آن خواه هر چه باشد.

امام ابن جریر طبری در تفسیر فی سبیل الله می گوید: " (وَأَمَّا قَوْلُهُ: (وفی سبیل الله)، فإنه یعنی: وفی النّفقه فی نصره دین الله وطریقه وشریعتہ الّتی شرعها لعباده، بقتال أعدائہ، وذلک هو غزو الکفار" معنای فی سبیل الله این است که زکات در راه نصرت دین الله، راه وی و شریعت وی که برای بنده گان خود فرستاده است، به مصرف برسد، در جنگ با دشمنان وی که همانا غزا علیه کفار می باشد) از این نظر امام ابن جریر طبری به خوبی واضح و روشن است که زکات شامل همه مصارفی است که برای تأیید و نصرت دین الهی و تأیید شریعت آن صورت می گیرد

ولی آنچه مربوط به غذا با کفار و دشمنان الله می گردد، آن هم یکی از طرق تائید و همکاری با دین الله تعالی است.

همکاری و کمک با دین الله و شریعت وی گاهی از راه قتال و غزا صورت می گیرد و گاهی هم چنان می شود که جز این هیچ راه دیگری وجود نمی داشته باشد و تنها از همین یک راه کمک و همکاری با دین الله ممکن می باشد و گاهی زمانی نیز می آید که —همچو عصر و زمانه کنونی ما— تهاجم فکری و روانی بیش از تهاجم مادی و نظامی خطرناک می باشد.

اگر در زمانه های گذشته فقهای جمهور مربوط به هر چهار مذهب فقهی ما از (وفی سبیل الله) در راستای تجهیز غازیان، کمک با مجاهدینی که در سرحدات دولت اسلامی مستقر اند و خرید اسلحه و وسایل برای آنها مختص ساخته بودند، ما در آن نوع دیگری از غازیان و مجاهدین تیار و آماده را می افزاییم و این عده مجاهدین مردمی اند که اذهان و قلوب مردم را توسط تعلیمات اسلامی و دعوت بسوی آن فتح می کنند، این ها مجاهدینی اند که با تلاش ها، زبان و اقلام خود از عقاید، شرایع و احکام اسلام دفاع می کنند و در مورد توسعه مفهوم جهاد ما دلایل ذیل را داریم:

اول: جهاد در اسلام تنها در جنگ و قتال منحصر نیست، چرا که از رسول الله صلی الله علیه و سلم در یک حدیث صحیح روایت شده است که از آن حضرت صلی الله علیه و سلم پرسیده شد که بهترین جهاد کدام است؟ پیغمبر صلی الله علیه و سلم فرمودند: (کلمة حق عند سلطان جائر) یعنی اظهار کلمه حق نزد پادشاه ظالم بهترین جهاد است.

همچنان امام مسلم در صحیح خود از ابن مسعود رضی الله عنه روایت نموده که رسول الله صلی الله علیه و سلم فرمودند: (ما من نبی بعثه الله فی امة قبلی الا کان له من ائمة حواریون و اصحاب یاخذون بسنته و یقتدون بأمره ثم انھا تخلف من بعدهم خلوف یقولون ما لا یفعلون و یفعلون ما لا یؤمرون فمن جاهدکم بیده فهو مؤمن ومن جاهدکم بلسانه فهو مؤمن ومن جاهدکم بقلبه فهو مؤمن و لیس وراء ذلک من الإیمان حبة خردل)

ترجمه: هیچ پیامبری را خداوند در امت های گذشته نفرستاد، مگر اینکه برای او از امتش دوستانی خالص بودند و یارانی بودند که به سنت و طریقه او متوسل شده و به فرمان او اقتداء می کردند، بعداً جانشینانی به مسند خلافت آنان می نشینند که می گویند آنچه را انجام نمی دهند و انجام می دهند، آنچه را که بدان مأمور نشده اند، کسی که با دست خویش با آنها جهاد کند مؤمن است، و کسی که با دلش با آنها جهاد کند مؤمن است، و کسی که با آنها به زبان خویش جهاد کند مؤمن است و ماورای این بقدر دانه سپندی ایمان وجود ندارد.

همچنان رسول الله صلی الله علیه و سلم فرموده اند: با مشرکین توسط اموال و اجسام خود، توسط زبان های خود جهاد کنید. این حدیث صحیح است.

دلیل دوم: اقسامی از جهاد که قبلاً تذکر داده شد اگر نص هم در مورد آن وجود نداشته باشد، قیاس هم تقاضا دارد که این ها باید در مفهوم جهاد شامل باشند، چون هدف و مقصد آن هم تقاضا دارد که این ها باید در مفهوم جهاد شامل باشند، چون هدف و مقصد این کار ها نیز کمک با دین الله و غلبه آن، مقاومت با دشمنان الله و دفاع از اسلام است همان گونه که اهداف قتال فی سبیل الله نیز همین ها اند.

بنا بر این هر آنچه که غرض و هدف قتال فی سبیل الله از آن بدست آید، باید در مفهوم جهاد فی سبیل الله شامل باشد، چون هدف و علت هردوی آن یکی و آن

کمک و نصرت به دین الله است، به این ترتیب ما رای و نظر جمهور علما را ترجیح خواهیم داد ولی با اندکی توسعه در مفهوم جهاد.

شکی نیست که در این زمانه مهمترین معنای که در مفهوم جهاد شامل است، کارها و تلاشهای است که برای آزادی سرزمین های مسلمانان از یهود، نصارا و مشرکین جریان دارند.

هنگامی که معنای کلمه (وفی سبیل الله) جهادی شد که تنها در قتال منحصر نیست، بلکه انواع مختلف دیگری نیز در آن شامل است که شاید مردم این عصر بیشتر محتاج آن باشند، پس باید برخی از مثال ها، اشکال و اقسام این نوع جهاد را در این جا یاد آوری نماییم تا موضوع به صورت درست واضح گردد، انواع و اقسام این جهاد به گونه مثال طور ذیل اند:

ایجاد مراکز برای نشر دعوت درست اسلامی و بکار انداختن آن جهت رسانیدن پیام اسلام به کفار در کشورها و بر اعظم های مختلف در حالیکه ادیان و مذاهب مختلف برای تحت تأثیر آوردن مردم تلاش می کنند، یکی از انواع جهاد فی سبیل الله شمرده می شود.

ایجاد مراکز با فهم درست در خود کشورهای اسلامی تابه محل تربیت برای جوانان مبدل گشته و آنها را بسوی راه های درست توجیه نمایند، آنها را از الحاد در عقیده، انحراف در فکر و کجی در سلوک نگهداری نموده آنها را برای مقاومت در برابر دشمنان اسلام و نصرت اسلام آماده سازند. این هم جهاد نامیده می شود.

ایجاد و نشر و پخش چنان مجلات، جراید و رسانه ها که در مقابل رسانه های گمراه کننده ایستده و کلمه الله را بلند سازند، حق را با جرأت بگویند و از اسلام دفاع کنند و از اسلام در مقابل تبلیغات دروغین و شبهات گمراه کننده دفاع نمایند و ثابت سازند که اسلام میرا از این اتهامات است و این دین را پاک از هرگونه شبهات و تهمت ها به مردم بنمایند، که این هم یکی از انواع جهاد است.

نشر کتب اصیل اسلامی که اسلام را بتواند به صورت درست به مردم ارائه نماید، نه اینکه یک گوشه اسلام را به مردم ارائه نماید، زیبایی و حقایق اسلام را در مقابل مردم بنهد و افکار باطل دشمنان اسلام را رسوا نماید، نشر کتاب و رسانیدن آن به مردم نیز یکی از انواع جهاد می باشد.

آماده ساختن افراد و شخصیت های مؤمن، قوی و امین در عرصه های یاد شده و بدوش گرفتن کفالت آنها، که با همت بلند و پلان گذاری دقیق برای این دین کار کنند و این دین را نشر نمایند و دسایس دشمنان را خنثی سازند، فرزندان خفته دین را بیدار سازند و جلو سیلاب های بی بند واری، تبشیر و الحاد را سد سازند که این موضوع نیز یک جهاد شمرده می شود

همچنان کمک و همکاری با دعوتگران مخلص که نیروهای کفری و الحادی برضد آنها جمع شده باشند، یک نوع دیگر جهاد شمرده می شود.

امکان دارد مصرف نمودن زکات در میادین مختلف کار بهتری باشد، نه تنها زکات بلکه مال اضافه از زکات را نیز باید در این راه به مصرف برسانند، چون دین اسلام برای تائید و حمایت خود جز فرزندان مخلص خود کسی دیگری را ندارد.

مأخذ:

- شرح فتح القدیر (۲۰۴/۲) و (رد المحتار) (۲۶۰/۳) و (المهذب)، (۷/۱ برقم ۱۶) و (روضۃ الطالیین) (۳۱۴/۲).
- مواهب الجلیل (۲۳۱/۳)، (القوانین الفقهیة) (۱۰۸)، (المغنی) (۹۸/۴ — ۹۹)
- مواهب الجلیل (۲۳۲/۳) و (المغنی) (۱۰۱/۴)
- شرح فتح القدیر (۲۰۴/۲)، و (رد المحتار) (۲۵۹/۳)
- تفسیر الطبری ج ۱۴ ص ۳۱۹ طبع أحمد شاکر.

جمعیت اصلاح شکر مبارزه علیه مفاسد اخلاقی و اجتماعی

دکتور فضل الهادی وزین

گوناگون در صدد انحراف عقیده، فکر، اخلاق و معنویت مردم مسلمان افغانستان اند.

نشرات و برنامه های انحرافی این رسانه ها در نبود وضعف مراقبت و نظارت رسمی و اجتماعی، از یکطرف فرهنگ منفی بیگانه و ارزشهای غیر اسلامی و مخالف با دین و فرهنگ مثبت را در جامعه ترویج می کند و از طرف دیگر انواع مختلف گناه و ردایل اخلاقی چون زنا، شراب نوشی، قمار، خشونت خانوادگی، قتل، دزدی، بی حیایی و سایر منکرات را با نامها و شیوه های فریبنده در چشم و ذهن متلقي اعم از شنونده و بیننده و خواننده خوشنما و قابل قبول جلوه می دهند و زشتی گناه و معصیت را کم کم کمرنگ ساخته و کار را به جای می رسانند که انسان حساسیت فطری خود را در برابر گناهان و منکرات از دست داده و بین خیر و شر و حق و باطل و خوب و بد فرق و تمیز کرده نتواند، بطور مثال روابط نامشروع بین زن و مرد را عشق و محبت تلقی نموده و نوشیدن، شراب و قمار را یکنوع تفریح عادی شمرده شود!

یکی از ابعاد خطرناک ترویج مفاسد اخلاقی چه از طریق رسانه ها و چه با وسایل دیگر در اینست که نتایج آن به تدریج ظاهر می شود و آرام آرام و بدون آنکه در ظاهر امر جلب توجه کند نسلهای فردا را به کام مرگ خود می کشد.

با در نظر داشت خطر بزرگ مفاسد اخلاقی بر حال و آینده کشور، و با توجه به کثرت وسایل و تعدد شیوه های ترویج این مفاسد در شرایط کنونی افغانستان، ایجاب می کند تا ملت مسلمان افغانستان با تمام توان و قدرت در برابر این سیل تباهکن و خانمانسوز با یستند و نگذارد تا دشمنان دین و اخلاق ما با دستان آزاد برنامه های شوم شان را غرض بربادی نسل های امروز و فردای وطن عزیز از طریق حمله و جنگ فکری و اخلاقی گام به گام تطبیق و اجرا نمایند.

ایستادگی در برابر سیل فساد اخلاقی و جیبه و رسالت دینی و ملی هر فرد افغانستان است و هر افغان مخلص و متدین وظیفه دارد تا در حد توان با مظاهر انحراف اخلاقی مبارزه و مجاهده نماید.

مبارزه بین خیر و شر یکی از سنت های اجتماعی پروردگار متعال در روی زمین است و در مراحل مختلف تاریخ، همزمان با تحولات جوامع بشری و شرایط و اوضاع حاکم بر این جوامع دستخوش تغییر و تبدیل می شود.

هما نظوریکه پدیده شر باگذشت زمان و تغییر اوضاع چهره بدل می کند، شیوه های نشر و پخش شر نیز به یک حال باقی نمی ماند و کسانیکه برای مبارزه با خیر و گسترش شر تلاش دارند همه وسایل و متیود ها را در جهت رسیدن به هدف مورد استفاده قرار می دهند.

طبیعی است که جبهه خیر و نیکی نیز در برابر شر و نیروهای شریر آرام ننشسته و با استفاده از وسایل و شیوه های دست داشته به مبارزه و جنگ با شر در اشکال مختلف آن می پردازد و همگام با تحولات جوامع بشری و مقتضیات اوضاع متحول و متغیر، به جدو جهد علیه شر و پدیده های منفی ادامه می دهد.

این مقدمه را برای آن نوشتیم تا خواننده گان عزیز را در فهم و درک ابعاد و پیچیده گی های مبارزه بین خیر و شر و کار زار حق و باطل در زمان و مکان و دنیا و جامعه که امروز در آن زیست داریم کمک کند. شیوه و ابزار باطل و شر در جهت نشر و گسترش مفاسد و منکرات در جهان امروز با بکارگیری پیشرفت های علمی و تکنالوژی چنان پیچیده و پیشرفته شده است که تقریباً هیچ خانه و محله و منطقه و کشوری از آثار زینبار فساد در عرصه های مختلف در امان نیست.

یک نظر گذرا به اوضاع حاکم بر کشور عزیزما افغانستان کافی است تا درک کنیم که موربانه های فساد چگونه در تار و پود جامعه ما رخنه کرده و با شدت تمام مصروف تحزیب پایه های اخلاق و معنویت در سرزمین ما می باشد.

امروز افغانستان در معرض خطر طوفانی از مفاسد در عرصه های مختلف قرار دارد و روز به روز دائره نفوذ این خطر خانما نسوز در مرکز و ولایات کشور وسیع تر می شود.

متأسفانه دهها چینل تلویزیونی، رادیو، مجله و نشریه با برنامه های متبذل و اخلاق سوز شان هموطنان عزیز ما مخصوصاً نسل جوان کشور را هدف قرار داده، و شب و روز از طرق مختلف و با شیوه های

از نظر شریعت اسلامی و بنا بر اقتضای عقل سلیم بی تفاوت نشستن در برابر منکرات و مفاسد جواز ندارد و هیچ مسلمانی حق ندارد تا در معرکه حق و باطل و خیر و شر بی طرفی و بی غرضی اختیار نماید. برای مسلمان این کافی نیست که خود آغشته به فساد و رذایل نباشد، بلکه مسلمان راستین به حکم خداوند جل جلاله و امر پیامبر اکرم صلی الله علیه و سلم مکلف است تا با فساد و انحراف در هر شکل و صورتی که باشد مبارزه کند.

جمعیت اصلاح افغانستان بحیث یک جریان و نهاد دینی و اصلاحی در کشور عزیز، همواره تلاش کرده است تا با تمام توان در برابر مفاسد و انحرافات استاده گی نموده سنگر مبارزه و جهاد با فساد و پدیده های آن را گرم نگهدارد.

جمعیت اصلاح افغانستان هم از طریق رسانه های مربوط خود و هم از طریق تدویر کنفرانس ها، سیمینار ها، و کمپاین های موسمی در مرکز و ولایات کشور هموطنان مسلمانان را از خطر ترویج و نشر مفاسد اخلاقی در کشور آگاه نموده و ماهیت و اهداف شوم برنامه های نشر و گسترش مفاسد اخلاقی و اجتماعی در کشور را بدون تاخیر و در وقت مناسب برای همگان بر ملا ساخته است.

اگر به فعالیتها و نشرات جمعیت اصلاح در ده سال گذشته نظر انداخته شود روشن می شود که بخش بزرگی از کار های جمعیت اصلاح در ساحة مبارزه با مفاسد اخلاقی و مقابله با سیل انحرافات فکری و اخلاقی تمرکز داشته است.

شیوه کار جمعیت اصلاح افغانستان در مبارزه و مجاهده علیه مفاسد و انحرافات اخلاقی در نقاط ذیل خلاصه می شود:

__ تأکید بر نشر فضایل اخلاقی در جامعه و دعوت مردم بطرف آراستن به برتری های اخلاقی در روشنی احکام و ارزشهای اسلامی. __ آگاه ساختن بر وقت هموطنان عزیز و مسلمان از دسایس، برنامه ها و میتود های دشمنان برای نشر و ترویج مفاسد اخلاقی در جامعه و متوجه ساختن ملت افغانستان به نتایج و پیامد های خطرناک انحرافات و مفاسد اخلاقی.

__ شرح و توضیح ماهیت برنامه های و شیوه های دشمن برای به انحراف کشیدن عقیده و اخلاق نسل جوان کشور.

__ تلاش غرض غرس مفاهیم و ارزشهای اخلاقی در جامعه از طریق دعوت به فضایل اخلاقی در زنده گی فردی، خانوادگی و اجتماعی.

__ دعوت هموطنان مسلمان مخصوصا قشر جوان جامعه به دوری از رذایل اخلاقی و منکرات در عرصه های مختلف و بیان خطر آغشته شدن به مفاسد و انحرافات اخلاقی در زنده گی فردی، خانواده گی و اجتماعی.

__ دعوت رسانه های مختلف برای ترویج خیر و نیکی در جامعه و اجتناب از ترویج مفاسد و انحرافات.

__ جلب توجه مسؤولین و اطراف مؤثر در جامعه به خطر گسترش مفاسد اخلاقی در جامعه و بیان مکلفیت حکومت و نهاد ها اعم از دولتی و غیر دولتی برای پاسداری از ارزشهای اخلاقی و حمایت از فضایل و نیکیوئی در کشور.

جمعیت اصلاح افغانستان در حالیکه از همکاری های بی شائبه و مخلصانه هموطنان عزیز با برنامه های این جریان و نهاد دینی و اصلاحی در امر ترویج فضایل و ارزشهای نیک اخلاقی در جامعه و مبارزه بی امان با مفاسد و انحرافات اخلاقی اظهار سپاس و قدردانی می کند، از مردم مسلمان و با شهامت افغانستان تقاضا می نماید که مانند گذشته برادران و خواهران و فرزندان شان را در جمعیت اصلاح برای نشر خیر و فضیلت و مجاهده و مبارزه علیه مفاسد و انحرافات یاری نمایند، زیرا با توجه به خطر بزرگی که از ناحیه مفاسد و انحرافات اخلاقی متوجه حال و آینده ملت ما است و با در نظر داشت برنامه های بی حد و حصر و وسایل پیش رفته و متنوع دشمنان اخلاق و معنویت، ایجاب می کند تا مردم مؤمن و متدین افغانستان دست بدست هم داده و با تشریک مساعی و هماهنگی جمعیت اصلاح افغانستان را در امر پاسداری و حراست از مرزهای اعتقادی و اخلاقی کشور عزیز حمایت نمایند.

جمعیت اصلاح افغانستان در حالیکه از همکاری های بی شائبه و مخلصانه هموطنان عزیز با برنامه های این جریان و نهاد دینی و اصلاحی در امر ترویج فضایل و ارزشهای نیک اخلاقی در جامعه و مبارزه بی امان با مفاسد و انحرافات اخلاقی اظهار سپاس و قدردانی می کند، از مردم مسلمان و با شهامت افغانستان تقاضا می نماید که مانند گذشته برادران و خواهران و فرزندان شان را در جمعیت اصلاح برای نشر خیر و فضیلت و مجاهده و مبارزه علیه مفاسد و انحرافات یاری نمایند، زیرا با توجه به خطر بزرگی که از ناحیه مفاسد و انحرافات اخلاقی متوجه حال و آینده ملت ما است و با در نظر داشت برنامه های بی حد و حصر و وسایل پیش رفته و متنوع دشمنان اخلاق و معنویت، ایجاب می کند تا مردم مؤمن و متدین افغانستان دست بدست هم داده و با تشریک مساعی و هماهنگی جمعیت اصلاح افغانستان را در امر پاسداری و حراست از مرزهای اعتقادی و اخلاقی کشور عزیز حمایت نمایند.

افغانستان دست بدست هم داده و با تشریک مساعی و هماهنگی جمعیت اصلاح افغانستان را در امر پاسداری و حراست از مرزهای اعتقادی و اخلاقی کشور عزیز حمایت نمایند.

آیا زکات دادن

به مؤسسات نشراتی اسلامی صحیح است؟

ترجمه: محمد اکبر موحد

مفتی: گروهی از علماء

از جانب دیگر چون برای مسایل جنگی در تشکیلات اکثر دولتهای اسلامی وزارتخانه ویژه در نظر گرفته شده که دارای بندها و فصول مالی درخزاین دولت می باشد اما برعکس برای امورات دعوت و جهاد در خزاین اکثر دولتها مساعدتی پیشبینی نشده بناءً مجلس به اکثریت قاطع فیصله نمود که ورود به دعوت اسلامی کمک به آن و حمایت از آن مفهوم "فی سبیل الله" در آیت مبارکه را افاده می کند.

این اجتهاد جمعی بیانگر رشد اجتهاد در عصر حاضر و باز شدن فضای همنوائی بانهاد های فرهنگی می باشد که تلاش اعظمی شان دعوت بسوی خداست.

مفتی عربستان سعودی شیخ محمد بن ابراهیم آل شیخ در مورد دادن زکات به مؤسسات اسلامی می گوید: درین شکی نیست که مصلحت دین الله، بیان خوبیهای آن، پاسخ مفسدین و ملحدین و از بین بردن شبهات کفار و منافقین کمک به خدا و نشر دین پسندیده و برگزیده اوست که آنرا برای انسانها فرض گردانیده است.

بناءً، اگر باب تعاون مسدود شود و کسی یافت نشود که به آن کمک نماید تا جلو رود و دعوتگران و مصلحان با حوس آرام به کارشان ادامه دهند، درین وقت حسب اقتضای مصلحت واجب است تا از مصارف زکات بالای آنان مصرف صورت گیرد.

موصوف به این نظر است که: اتفاق برای دعوت و نهاد های فرهنگی و دعوتی از سایر راه های مصرف زکات گاهی مهمتر می باشد چنانچه میگوید: نفقه درین راه بعضاً نسبت به مکاتب، مؤلفه القلوب و ابن سبیل مهمتر می باشد چرا که اینها می توانند صبر نمایند و به آنها آنقدر ضرورت احساس نمی شود که برای رد شبهات مفسدین، ریشه کن کردن منافقین، نشر علم، طبع مصارف، کتب دینی، نوارهای اسلامی حاوی بیان حقیقت و اهداف اسلام، مناقشه شبهاتیکه دربین مسلمانان کم بصیرت به بخش می شود، احساس می شود.

قرضای: جهاد بالمال با حمایت از رسانه های اسلامی

علامه شیخ یوسف قرضاوی در رابطه میگوید: همان طوریکه جهاد توسط شمشیر و نیزه انجام می یابد توسط قلم و زبان نیز صورت میگیرد و احياناً شیوه فکری، تربیتی، اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و نظامی را نیز به خود میگیرد، و هر یک از این انواع جهاد به کمک و امداد نیاز دارند اما مهم اینست تا شرط جهاد که باید در راه خدا، نصرت اسلام و برافراشتن لواء اسلام در زمین است، تحقق یابد.

(بقیه در صفحه ۲۱)

سوال: آیا پرداخت زکات به مؤسسات نشراتی اسلامی جواز دارد؟

جواب: بدون شک نهاد های نشراتی رول بس مهمی را در جامعه بازی میکنند طوریکه بعضی ازین نهاد ها در بخش خدمات مصروف اند برخی دیگر در امور فرهنگی مؤسسات نشرات اسلامی نیز درین عرصه مصروف خدمت گذاری می باشند، یقیناً این نهاد ها به کمک مادی نیاز دارند تا نقش خود را در جامعه اداء کنند.

مشکل ادامه فعالیت این مؤسسات از یکطرف و از سوی دیگر چون اکثر این نهاد ها نهاد غیر سودی بوده کدام عوائدی از خود ندارند، هنوز باقیست که آیا فقه اجتهاد می تواند در زمینه اجتهاد نموده و دادن زکات به این مؤسسات را اجازه دهد یا مصارف زکات به مفهوم تقلیدی آن محدود می ماند؟ و آیا مؤسسات نشراتی اسلامی شامل مصارف زکات شده می توانند که تحت اصل مصارف زکات بیایند؟

پژوهشگر در اجتهادات دانشمندان معاصر ملاحظه میکند که جمهور فقهای معاصر دادن زکات به مؤسسات نشراتی و دعوتی را که در نشر دعوت اسلامی می کوشند، اجازه داده اند و آنرا بمفهوم عام "وفی سبیل الله" نوعی جهاد در راه خدا می دانند.

مجلس جمع فقهاء در دور هشتم جلسات نوبتی اش بتاريخ ۱۴۰۵/۴/۲۷_۱۴۰۵/۵/۸ هـ ق که در مکه مکرمه به ارتباط این موضوع، مجلسی را دایر نموده بود بعد از تحقیق در مدلول معنای "فی سبیل الله" در آیت کریمه: (إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَ الْمَسْكِينِ وَ الْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَ الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبِهِمْ وَ فِي الرِّقَابِ وَ الْغَارِمِينَ وَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَ ابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَ اللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ " توبه آیه ۶۰ " دادن زکات به مؤسسات اسلامی را جواز داد زیرا مقصد جهاد مسلحانه که اعلاى کلمه الله، نشر دین، آماده سازی دعوتگران و کمک به ایشان در ادای مسؤولیتهایشان می باشد، از راه دعوت و کار فرهنگی نیز تحقق می یابد و به این اساس هر دوی آن جهاد شمرده می شوند چنانچه امام احمد از نسایی و حاکم روایت نموده که پیامبر علیه السلام فرمودند: "جاهد و المشرکین بأموالکم و أنفسکم و ألسنتکم" یعنی بامشرکان ذریعه مال، جان و زبان خویش جهاد نماید.

مقابله با دشمنان از طریق حمایت مؤسسات اسلامی

بنابرینکه اسلام در حال جنگ فکری و عقیدوی از سوی ملحدین یا یهود، نصاری و سایر دشمنان دین می باشد و در عقب آنها کسانی وجود دارد که ایشانرا همکاری مادی و معنوی می نماید پس در چنین حالت بر مسلمانان لازم است تا با دشمنان خویش با همان سلامی مقابله نمایند که ایشان علیه اسلام می رزمند.

تصاویر برخی از فعالیت های جمعیت اصلاح در سال گذشته

اخوان المسلمون،

تر کودتا وروسته مرحلې غوښتنې او سياستونه!

ډاکټر وحيد الله مصلح

پلورل شوي جنرالان به پرې کودتا کوي او دا سناريو به تر هر تکرار وروسته بيا تکرارېږي... په دې شکل کې انتخابات د اخوان المسلمون اسلام شموله اهدافو لپاره وسيله ده او دا به ډېره ننگوونکي وي چې ددې اهدافو په درلودو سره دې اخوان المسلمون نړيوال قوتونه قانع کړای شي، او تر هغه چې منطقي او نړيوال قوتونه قانع نه شي نو يوازې په داخلي استحکام سره ستونزه حل کېدای نه شي.

۲- يوازې وسله واله مبارزه غوره کړای شي، ځکه لويديځ او د هغوی مسلط لاسپوڅي د زور له ژبې پرته په بله ژبه نه پوهېږي! خو پوښتنه دا ده چې که په انتخاباتو کې د اسلامي حرکتونو تجربې ناکامې شوي دي نو بيا په کوم اسلامي هېواد کې وسله والو مبارزو يو باثباته اسلامي حکومت رامنځته کړي دی؟ که مصر ته وگورو نو هلته جماعة الاسلاميه او جماعة الجهاد د اوږدې وسله والې

مبارزې په پای کې پر خپلو سياستونو مراجعه وکړه، او جمهوري ليارو ته راوگرځېدل، او په همدې ترتيب د الجزاير د اسلامپالو وسله واله مبارزه يې هم يو بل مثال دی، په الجزاير کې اسلامي جريان د وسله والې مبارزې تر ټولو غټ قرباني وگرځېد او لا تر اوسه په دې نه دي توانيدلي چې نظام تبديل کړي. د وسله والې مبارزې په شکل کې هم اسلامي جريانونه، او هم ملت د سناريو قرباني واقع کېږي، د نظام شاته پراخه نړيوال استکباري قوتونه درېږي او په دې ډول حکومتونه په خپلو بنسټونو کې همغسې قوي پاتېږي.

په ترکيه کې نجم الدين اربکان انتخابات وگټل، پوځ پرې کودتا وکړه او لويديځ يې ملاتړ... په الجزاير کې اسلامپالو تر ۹۰ سلنو ډېرې رایې وېوړې او پوځ پرې د لويديز په ملاتړ کودتا وکړه...

په فلسطين کې حماس انتخابات وگټل او فتحیانو يې د لويديځ په اشاره حکومت ړنگ کړ... او اوس په مصر کې د رڼو انتخاباتو په ترڅ کې اسلامپالو حکومت جوړ کړ، پارلمان يې وگاټه، او پر اساسي قانون يې هم د ولس تر ۷۰

سلنو ډېرې رایې وگټلې او دا درې واړه گټلې رایې پوځ د لويديز په اشاره اختطاف کړې، او پر منتخب حکومت يې د لويديځ پر ملاتړ کودتا وکړه... اوس نو پوښتنه دا ده چې ايا اسلامي حرکتونه به واک ته درسېدو په خاطر خپلې کلاسيکې تگلارې پر مخ وړي او که بيا کتنې ته يې اړتيا شته؟

د مصر حالاتو ته په کتو سره تر

دې دمه د اخوان المسلمون په غوښتنه د ملت ميليوني مارشونو او لاريونونو د محمد مرسي په راستنولو کې بريا نه ده درلودلې، دا ځکه چې د نظام بنسټونه او نړيوال سياسي ټيکه داران ټول په دې اړه د موقف يووالی لري. دا چې تر دې مرحلې وروسته به په مصر کې اسلامي حرکت څه کوي د همدې پوښتنې په تناظر کې ځېنې ممکنه عمده ستراتيژۍ په لاندې ډول مخې ته راځي:

۱- دا چې د ديموکراسۍ پر همدغه ناکامې لار باندې مزل ته ادامه ورکول شي... دا لاره د پرلپسې تجربو په رڼا کې ډېره تاواني لار ده. په دې شکل کې به اسلامپالې انتخابات گټي او يو څو بې هدفه او

۳- درېمه لاره دا ده چې سولیزه لار دې غوره شي خو ورسره دې د حکومتونو په بنسټونو کې رېښې وغځول شي، په دې صورت کې (د نظام د بنسټونو ملاتړ + منتخب نظام) یو پایدار او باثباته حالت رامنځته کولای شي.

اصلاً کله چې په ۱۹۵۴ م کال کې د جمال عبدالناصر تر کودتا وروسته پر اخوان المسلمون د تعذیب کومې مرحلې راغلې نو په پایله کې یې د مرحوم مرشد عام استاد حسن الهضیبي رحمه الله په دوره کې د اخوان تشکيلاتو ته بیا کتنه وشوه او د هغه مهال اخواني مشرتابه دا پرېکړه وکړه چې د اخوان (نظام خاص) بنسټ چې په اردو کې یې نظم درلود، نور له منځه یووړل شي، او تر هغه وروسته بیا اخوان په اردو او نظامي تشکيلاتو کې د کار کولو مجالونه بند کړل. دا په دې خاطر چې اخوان اساساً د کودتا له مفکورې سره مخالفت لري او د زور له لارې پر خلکو د ځان مسلطولو لارې ښې نه ګڼي. خو تر دې تجربې وروسته اوس پر دې بیا کتنې ته اړتیا ده چې ایا د منتخبو حکومتونو د حفاظت په خاطر په نظام کې د ملاتړو او پلویانو پیدا کولو ته اړتیا شته که نه؟ دا تجربه به په نوي بیا کتنه کې د کودتا په خاطر نه بلکې د مشروع او منتخبو حکومتونو د ساتنې په موخه د کودتاګانو د مخنیوي په خاطر وي.

که په نظام کې ملاتړي موجود نه وي نو یوازې د ولس زور په ځانله ځان هېڅ هم نه شي کولای، خو که په نظام کې او د نظام په بنسټونو کې ملاتړي موجود وي نو رایه به اسلامپالې اخلي او ښکېدو ته به یې جنرالان نه پرېږدي.

هغه خطر چې کېدای شي په دې ستراتیژۍ کې اخوان المسلمون ورسره مخ شي دا ده چې ښايي د ۱۹۵۴ م کال تجربو ته ورستانه شي، په دې ډول به یو ځل بیا پرې د تعذیبونو، اعدامونو، تبعیدونو او پابندیو دورې پیل شي... یوازې د مصر داخلي استبداد او مسلط پوځ نه بلکې نور عوامل هم شته چې اخوان د نظام په بنسټونو کې ودې ته نه پرېږدي او هغه دا چې مصر په ستراتیژیک لحاظ په داسې یوه جغرافیه کې پروت دی چې د اسرائیل بقا او پنا د مصر په سیاستونو پورې تړلې ده، اودغسې حساسه ستراتیژیکه منطقه امریکا له خپلو مداخلو او لاسپوڅو خالي نه غواړي، خو که اخوان په ډېر صبر، دقت او خورا سړي ډول دا پروسه پر مخ یوسي نو د خطر په قبلولو سره یو ځای ته رسېدای شي...

۴- بله ستراتیژي دا هم کېدای شي چې د ترکیبې تجربه مخې ته کېښودل شي، په ترکیه کې پوځ پر هر اسلامي اتحاده لرونکي حکومت باندې کودتا کړې او راپرځولې یې دی، یو مهال یې عدنان مندریس له واکه ګوښه او تر محاکمې وروسته اعدام کړ، او تر هغه وروسته په بله مرحله کې یې پر مرحوم استاد نجم الدین اربکان کودتا وکړه، دا هم په مصر او ترکیه کې د تاریخ د پېښو ورته تکرار دی چې هلته په ترکیه کې اربکان تر یو کال په کمه موده کې د پوځ له لورې ګوښه شو، او په تسلسل یې پرې تهمتونه وتړل او محاکمه یې کړه... په ترکیه کې اربکان د خپلو اقتصادي برنامو او اسلامي لرلید قرباني شو. بیخي په همدغه تکرار کې د مصر ولسمشر محمد مرسي هم د پوځ له خوا ګوښه شو، لویې څارنوالۍ پرې د محاکمې په خاطر تورونه پورې کړل، او دی هم په مصر کې د اسلامي داعیې، د سویس کانال د اقتصادي برنامو او دا چې څرنګه مصر په اوږده مهال کې پر خپلو پښو ودرېږي قرباني شو، دواړه په خپلو خپلو هېوادونو کې تر یوه کال په کمه موده کې له پوځي کودتاګانو سره مخ شول.

په ترکیه کې پر استاد اربکان له کودتا وروسته، رجب طیب اردوغان او عبدالله ګل د نورو ملګرو پر مټ ځانله مدني تنظیم جوړ کړ او د دین په نوم یې ظاهراً سیاست پرېښود، هغوی په ډېر تدریج سره پر مخ لاړل، د ترکیبې اقتصاد یې په پښو ودراره، د ترکیبې داخلي شخړو ته یې پای ورکړ، خلکو ته یې ښه اجتماعي خدمتونه وړاندې کړل، په تدریج سره یې په قوانینو کې اسلامي تغیرات رامنځته کړل، او تر ټولو مهمه دا چې د حکومت او پوځ تصادماتو ته یې پای کېښود، هغوی د کودتاګانو په تور نظامي جنرالان محاکمه کړل او په دې ډول یې نظامیان د کودتاګانو پر دغسې انجام وپوهول، اوس په ترکیه کې د لومړي ځل لپاره منتخب حکومت د پوځ له واکه ازاد دی.

دا چې د ترکیبې تجربه په مصر کې تطبیقیدای شي که نه؟ نو په یوه تحلیل کې دا کاپي د اخوان المسلمون شعار او اسلام شموله مبارزې لپاره سوالیه ده، په هر صورت د پورته خطر په قبلولو سره د ترکیبې تجربه هغه مهال بریالۍ کېدای شي چې یو خو د مصر د حالاتو په شنلو سره صیقل او و تراشل شي او له بلې خوا نړیوال قوتونه په دې قانع کړای شي چې په مشترکاتو کې به سره تعامل کوي، د نړیوالو له قانع کولو پرته دا تجربه نه شي کامیابېدای....

تأکید قرآن و روایات

بر اتفاق در راه پروردگار

های اخروی، ظاهر می گردد. به طور کلی در قرآن کریم درباره اتفاق سفارش بسیاری شده است و در راه این اتفاق نیز رعایت اخلاص بسیار سفارش شده است.

خداوند در سوره بقره آیه ۲۷۴ به ستایش کسانی پرداخته که در شب و روز و نهان و آشکار اتفاق می کنند و برخی آن را «آیه اتفاق» گفته اند «الَّذِينَ يَنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ».

ترجمه: کسانی که دارایی های خود را در شب و روز، و نهان و آشکارا، اتفاق می کنند، پاداش آنان نزد پروردگارشان برای آنان خواهد بود، و نه بیمی بر آنان است و نه اندوهگینی می شوند».

اتفاق در راه های خیر و سودمند از جمله مهم ترین اعمال نیک و شایسته است، می بینیم که قرآن کریم در قضیه جهاد، جهاد مال را به نسبت جهاد به نفس مقدم ذکر کرده است، خداوند می فرماید: انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ. (توبه آیه ۴۱)

سبکبار و گرانبار بسیج شوید و با مال و جانتان در راه خدا جهاد کنید اگر بدانید این برای شما بهتر است.

به راستی که مال اساسی ترین وسیله آزمون و امتحان انسان است، افراد اندک در برابر این آزمون کامیاب می گردند.

ولی هرگاه روحیه اتفاق فی سبیل الله زنده گردد و مسلمان همیشه مال و ثروت خود را در راه درست و نیک مصرف نماید، این شخص به مقامی و به درجه ی نایل می گردد که دیگران رسیدن به آن مقام را غبطه می کنند. و این بدون شک حالت فضیلت و با ارزش است، مسلمان باید همیشه هدف اصلی و اساسی خود را بشناسد که آن همانا عبادت پروردگار است و رضای او را به دست آوردن است، اگر این بنده خدا فقیر باشد، این حالت را به خود عار نداند و اگر این شخص صاحب مال باشد به مال نباید بیالسد و فخر فروشی نماید.

یکی از عواملی که اسلام و قرآن روی آن تأکید دارد و عمل به آن را برای زنده ماندن امت اسلامی، جوان نمودن و پیشرفت و ارتقا دادن آن لازم و ضروری می دانند، اتفاق است. دین اسلام اهمیت زیادی نیز برای آن قائل شده است و به این منظور آیات و روایات بسیاری در فضیلت و ترغیب به این عمل وارد گردیده است و از آنها استفاده می شود که ای انسان! شما هر کدام مستقل نیستید، بلکه عضو یک جامعه می باشید. بنابراین باید منافع جامعه اسلامی را بر منافع و لذات شخصی مقدم بدارید و آگاه باشید که سعادت حقیقی شما در اجرای این سیره است.

در قرآن مجید راجع به اتفاق تأکیدات فراوان شده و برای منفقین پاداشهایی بزرگ و ماندگار تعیین گردیده است. اتفاق به عنوان عمل صالحی است که اگر مطابق دستور قرآن کریم انجام پذیرد، جامعه اسلامی را همیشه به عنوان سیمایی مطلوب برای امت خود قلمداد نموده و باعث درونی شدن هر چه بهتر فرهنگ و ارزشهای اقتصادی اسلام در نهاد افراد می گردد. همچنین اصل اتفاق به عنوان یک

ارزش دینی است که اجتماع مورد نظر قرآن، جامعه اخلاص و عقیده به حقایق جهان هستی و جامعه قانون مدار و بشر دوستانه، آن را نردبانی برای تقرب به سرچشمه جمال و کمال و زیباترین جلوه های عشق یعنی خداوند متعال (جل و علا) می داند.

از نظر قرآن یکی از وظایف مهم افراد در جامعه اسلامی، دستگیری از نیازمندان و تهیدستان است. هر کس به اندازه امکانات و توانمندی خویش وظیفه دارد که خلاء های موجود در زندگی افراد را جبران و کمبودهای آنان را پاسخگو باشد. همان گونه که خداوند نیازمند و فقیر را با فقر امتحان می کند، ثروتمندان را نیز این گونه می آزماید. کمک به افراد نیازمند اگر همراه با خلوص نیت و به خاطر رضای پروردگار باشد دارای تأثیرات بی شماری است. برخی از آثار آن در همین جهان مشاهده می شود و برخی از آثار آن در جهان دیگر، به عنوان پاداش

هرگاه شخصی در زمینه مال و ثروتش مورد آزمایش قرار می گیرد، و در این شک نیست که زندگی دنیا دور از امتحانات و آزمایش ها نمی باشد، باید این شخص در چنین حالت، فرا روی خود، افرادی را الگو قرار دهد که در میدان آزمایش های الهی موفقانه بدرآمده اند و کامیاب شده اند، و آن افراد، کسانی بوده اند که مال و ثروت شان در جیب شان بود نه در قلب شان، و بدان محبت قلبی نداشتند، به همانند رسول الله صلی الله علیه وسلم که در نقطه فرازند سخاوت و جود قرار داشتند و همچنان سیرت و کارنامه های دیگرشاه مردانی که همیشه به همکاری و کمک فقرا می شتافتند و در راه خدا همه دارای و ثروت خود را مصرف می نمودند، با مطالعه سیرت این طیف پیروزمند، این شخص ثروتمندی که در گردابه ی آزمون الهی گیرآمده است، می تواند که راه پیروزی و نجات را در یابد، اگر از سیرت آنها نیاموزد و به همانند آنها در برابر مال و ثروت خود معامله نکند و بخل ورزد، بسان قارون و پیروان او، به ناکامی و ذلت مواجه می گردد.

(وَأَنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ) (سوره بقره ۱۹۵)

ترجمه: و در راه خدا انفاق کنید و خود را با دست خود به هلاکت میفکنید و نیکی کنید که خدا نیکوکاران را دوست می دارد.

در تفسیر تیسیر الرحمن فی تفسیر الکلام المنان آمده است: الله متعال بندگان خود را دستور داده است که در راه او تعالی انفاق نمایند و صدقه دهند، این انفاق در مواردی باشد که وسیله شود برای رسیدن انسان به او تعالی و رهگشای امور خیر و نیکی، مثل پرداختن صدقه برای شخص مسکین، دادن خیرات و صدقات برای خویشاوندان یا انفاق بر کسانی که مسئولیت نظارت و تربیت آنها به عهده شماست.

از همه نخستین و مهم ترین پدیده ی که باید به آن انفاق صورت گیرد و در آن راه بیشتر مال مصرف گردد، همانا در زمینه های جهاد فی سبیل الله است، زیرا مصرف و نفقه در این راه جهاد مالی است و جهاد مالی همانند جهاد بدنی فرض است. و در جهاد مالی بزرگ ترین مصالح و منافع برای امت مسلمه و کشور عزیز ما نهفته است، تقویت مسلمانان، ضعیف سازی سنگر کفر و شرک، اقامه دین الهی و نیرومند سازی آن است.

این همه نعمت های مادی از آن کیست؟

قطع نظر از دیگر نصوص، می بینیم که در قرآن کریم سوره الحديد موضوع مرکزی آن همانا انفاق فی سبیل الله است که به شیوه خیلی زیبا قضیه انفاق در راه خدا را مطرح کرده است و میتودها و روش های

مختلف و گونه گونی را بکار برده که انسان را و امیدارد که آماده به پرداخت صدقه و انفاق در راه خدا شود.

۱- نخست برای مؤمنان می فرماید که مال از آن شما نیست، شما در واقع وکیل و نایب مالک اصلی این مال هستید، بناء شما انفاق نمایید، یعنی مال موکل که شما را در مصرفش وکیل گرفته است، مصرف کنید.

۲- اسلوب دومش این است می فرماید که چرا انفاق نمی کنید، در حالی که همه چیز به الله متعال می ماند، زیرا، میراث آسمان و زمین به الله متعال می رسد، و این را واضح می سازد که انفاق در حالت فقر و تهیدستی با انفاق در حالت ثروتمندی و مال داشتن تفاوت دارد با وجود آنکه انجام دادن هر دو وسیله بهره مند شدن جنت است.

۳- سوم روش چنین است که می فرماید که تو مالک حقیقی مال نیستی و این مال باقی می ماند و تواز این جهان میروی، پس به طور قرض در راه خداوند متعال انفاق کن و در عوض آن، الله متعال از اندازه انفاق تو، برایت بیشتر می دهد و در آخرت اجر و پاداش بزرگ نیز می دهد.

ببینید! پروردگار ما به چه شیوه ی درست و زیبا بنده خود را تشویق می کند و احساس او را زنده می سازد که در راه الله متعال انفاق نماید و این چه دعوتنامه ی شگفت انگیز و سرشار از محبت و رحمت است برای بندگانش که مال خود را به گونه قرض در راه من مصرف نمایند، در این جهان، در عوض آن، چند در چند آن را می دهم و افزون بر این، در آخرت برای شان اجر و ثواب بزرگ نیز می دهم.

این چنان دعوتنامه ی است که انسان به شنیدن آن نزد خود خجلت زده می شود و این امر، پرده بر میدارد از حقیقت بخل انسان در برابر مالش، در حالی که این مال از آن او نیست و به زود ترین وقت از دستش می رود ولی بخلش چطور؟

نباید که انسان از ترس و واهمه فقر دست از انفاق بردارد، زیرا الله متعال کفالت و ضمانت کرده، عوض انفاق فی سبیل الله می پردازد، یعنی آنچه که انفاق کنید الله متعال عوض آن را می پردازد، چون او تعالی بهترین روزی دهنده است، در حدیث آمده است: که با صدقه مال و انفاق آن، هیچگاه مال شما کم نمی شود، پس صدقه دهید.

نمونه های از انفاق در راه پروردگار:

در این جا برگه ی از تاریخ درخشان گذشته انفاق در راه خدا به گونه نمونه ذکر می کنم:

۱- در کتاب های حدیث و در کتاب های سیرت آمده است که: رسول الله صلی الله علیه وسلم به نسبت باد روان بیشتر در راه خدا سخی و جواد

بودند، از ایشان هیچ چیزی خواسته نشده بود مگر اینکه آن خواسته را جواب مثبت داده است. در جای دیگری آمده است که از رسول الله صلی الله علیه وسلم هیچ چیزی خواسته نشده که ایشان نداده باشد.

الف: واقعه ابوطلحه:

زمانی که آیت: (لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ) نازل شد، ابوطلحه رضی الله عنه باغی داشت که به نام (بیرحاء) مشهور بود، در این باغ یک چشمه نیز جاری بود و آب شیرین و خوشمزه داشت، و رسول الله صلی الله علیه وسلم نیز گاه گاه به آنجا تشریف می بردند و از آن چشمه آب می نوشیدند، پس از نزول این آیه، ابوطلحه نزد رسول الله صلی الله علیه وسلم آمده گفت: نزد من بهترین و ارزشمندترین و محبوب ترین مالم همین باغ بیرحاء است، من این باغ را صدقه و انفاق می کنم و امیدوار نیکی و ذخیره شدن آن در روز قیامت هستم، رسول الله صلی الله علیه وسلم برایش گفت: واه! این مال رائج است، - یعنی مالی که سحرگاه و شامگاه خیرش می رسد - یا رابح، یعنی مال سودمند است. ابوعبدالرحمن شک کرده است، (این که چه گفت: من آن را شنیدم و نظرم در این است که آن را به خویشاوندان خود توزیع کن) ابوطلحه گفت: ای رسول الله! من این کار را می کنم، ابوطلحه آن را بر خویشاوندان و فرزندان کاکایش صدقه داد.

ب: واقعه انفاق ابوبکر صدیق، عمر فاروق و عثمان ذوالنورین رضی الله عنهم:

عمر رضی الله عنه می گوید: روزی رسول الله صلی الله علیه وسلم ما را به پرداخت صدقه و انفاق دستور داد، در این وقت با من مقداری مال بود، من با خود گفتم: که امروز من از ابوبکر صدیق در دادن صدق پیش دستی و سبقت می کنم، من نیم مال خود را آوردم، رسول الله صلی الله علیه وسلم گفت: برای خانواده ات چیزی را نگه کرده ای؟ گفتم: به همین اندازه را نگه کرده ام. ابوبکر صدیق رضی الله عنه آنچه که داشت همه را آورد، رسول الله صلی الله علیه وسلم برایش گفت: برای خانواده ات چه را نگه کرده ای؟ وی جواب داد: الله و رسولش را. من گفتم: من در هیچ چیز از تو سبقت کرده نمی توانم.

عثمان رضی الله عنه هزار دینار و صد ها شتر را به عنوان انفاق در راه خداوند متعال داده است و همچنان ایشان لشکر تبوک که به نام (جیش العسرة) یاد می شود را تمویل کردند و رسول الله صلی الله علیه وسلم برایش گفت: (اللَّهُمَّ ارْضَ عَنْ عُثْمَانَ، فَإِنِّي عَنْهُ رَاضٍ) (سیره ابن هشام، (حث الرسول علی النفقة... ج ۲ ص ۵۱۷)

ای الله تو از عثمان راضی شو و من از وی راضی هستم. در جای دیگری آمده است که زمانی که رسول الله این دینارها را به دست خود چرخ می داد می گفت: (ما ضر بن عفان ما عمل بعد الیوم یردها مرارا) یعنی عثمان بن عفان بعد از این روز هر چه انجام دهد برایش زیان نمی رسد و این سخن را بار بار تکرار کرد.

طلحه بن عبیدالله رضی الله عنه زمینی را برای حضرت عثمان به هفت لک درهم فروخته بود، زمانی که این پول رسید گفت: شخصی که این پول در خانه اش شب می گذراند و او نمی داند که از طرف الله متعال چه امری آمده است، او در حقیقت از الله متعال نمی ترسد. و تمام شب نماینده های این صحابه جلیل القدر این پول را در کوچه های مدینه توزیع کردند و در سحرگاه یک درهم هم با وی باقی نماند.

برای حضرت ابن عمر رضی الله عنه باری بیست و دو هزار دینار به دستش قرار گرفت، قبل از اینکه از همان مجلس خود برخیزد همه را تقسیم کرد.

مکلفیت تو در این مورد چیست؟

برادر و خواهر گرامی! با یادآوری فضیلت و ارزش صدقه و انفاق در راه خداوند و ذکر عملکردها و کارنامه های اصحاب و شاه مردان تاریخ اسلامی که به چه پیمانه محبت و علاقمند انفاق در راه خداوند بودند و چه قدر شیفته و دلبسته مصرف در راه خیر و نیکی بودند، آیا پیروی و اقتدا به این شخصیت ها چه قدر بر ما تأثیر گذار خواهد بود؟

ما که اکنون هم صحتمندیم و هم زنده گی خوب و فراخ داریم و نعمت های پروردگار که در حساب نمی آید، شامل حال ماست، اگر انفاق در راه خدا نکنیم و در این رابطه هیچ توجه ی نورزیم و این فرصت از دست ما برود، چه انفاق خواهیم کرد؟ آیا گرفتار فقر نخواهیم شد؟ آیا تا فرا رسید وقت انفاق، مرگ به سراغ ما نخواهد آمد؟ پس زودتر بشتاب به انفاق و صدقه دادن در راه خدا، در این رابطه تردید و شک را به دل خود راه مده! از وسوسه ی شیطان بترس و اجتناب کن و به خدا پناه بگیر، چون او ما را از فقر و تهیدستی می ترساند.

انفاق کن، نشود که در آینده پشیمان شوی، می شود که پول و ثروت در روز قیامت آواز نماید که: من صدقه ی فلان و فلان هستم، مؤمن در آن روز جز سایه عرش بزرگ و سایه صدقه خود، سایه دیگری نمی یابد.

اگر باری با خود فکر کنیم که ما چه مبلغ پول را در خوراک، پوشاک و اسباب بازی اطفال خود مصرف می کنیم؟ و چه قدر پول را در برآوردن هوسهای خود مصرف می نماییم؟ و بیندیشیم که به چه پیمانه پول خود

آیا زکات دادن ...

وی اضافه می کند: جهاد فکری که شامل مؤسسات نشرات اسلامی می شود در بعضی اوقات نسبت به جهاد مسلحانه مهمتر می باشد اگرچه جمهور فقهای مذاهب چهار گانه از قدیم این سهم را مختص به تجهیز غازیان و سنگر نشینان نموده اند تا نیاز مندیهای آنان با تهیه اسب، قاطر و سلاح بر آورده شود، ولی مادر عصر خود بر آن نوع دیگر غازیان و سنگر نشینان را می افزائیم که آنان کسانی اند که با تعالیم اسلام و دعوت بسوی آن با عقول و قلوب "بی دینان" در ستیز اند، ایشان سنگر نشینانی اند که با زمان و قلم خویش از ایدیولوژی اسلام و احکام آن پاسداری می نمایند.

علامه قرضاوی به تائید گفته هایش به حدیث شریفی که "اظهار سخن حق در برابر سلطان ظالم جهاد" شمرده شده، استدلال نموده و میگوید: آنچه از اشکال جهاد و فعالیت های اسلامی را یاد آور شدیم اگر بالنص درمعنای جهاد نیابند دخول آنها ذریعه قیاس حتمی است زیرا هدف هردوی آن نصرت اسلام، دفاع از آن، مقاوت در برابر دشمنانش و اعلائی لوای آن در زمین می باشد.

وی ترکیز دارد برینکه: توجیه مصرف "فی سبیل الله" در جهاد فرهنگی، تربیتی و نشراتی در عصر حاضر در صورتیکه واقعاً تلاش اسلامی صحیح باشد، بهتر است بگونه مثال: نشر روزنامه اسلامی خالص که در برابر روزنامه های گمراه کن و ویرانگر بخاطر اعلامی اسلام، برپایی حق، زدودن دروغ و شبهات دروغگویان و پروپاگند کننده گان، بایستد و دین را بشکل درست بدون زیادت و نقصان به شایقین آن پیشکش نماید، جهاد در راه خداست.

همچنان چاپ و تکثیر کتاب اسلامی که زیبایی های اسلام را بیان، جواهر آنرا آشکار و چرندیات مغرضین را بر ملا ساخته و از آن پرده بردارد، جهاد در راه خداست.

زکات برای بیداری فرزندان اسلام

یقیناً آماده نمودن شخصیت های نیرومند، امانت کار و مخلص برای فعالیت در موارد بالا که با شهادت و پلان دقیق در خدمت دین قرار بگیرند، نور آنرا به گوشه های جهان برسانند، پلان شوم دشمنان در کمین نشسته اش را خنثی، فرزندان خواب رفته اش را بیدار و در برابر امواج تنصیر، الحاد، لگام گسیختگی اخلاقی و سیکو لاریزم پایداری نماید، جهاد محسوب می شود.

به همین ترتیب همکاری دعوتگران مسلمان در برابر نیروهای دشمن که از خارج درتبیانی حاکمان سرکش و مرتدین داخلی دسیسه چینی میکنند جهاد در راه خداست.

پس کمک درین عرصه های متعدد مقتضی آنست تا مسلمان زکات و بیشتر از آنرا "در راه خدا" بپردازد زیرا اسلام بعد از الله متعال و فرزندانش چیزی دیگری به ویژه درین عصر غربت ندارد.

را برای پیروزی و گسترش دین اسلام و نگهداشت ارزش های آن و در خدمت مسلمانان و همکاری و معاونت با آنها مصرف می کنیم؟!
انفاق فی سبیل الله کن تا:

- از بخل رهایی یابی.
- در روز قیامت در زیر سایه آن قرار گیری.
- الله متعال عوض آن را برایت دوچند و بیشتر از آن می پردازد.
- برادر و خواهرت دست خود را به دیگران پیش نکنند.
- برادر و خواهر متعلم تو بتوانند که به گونه بهتر علم بیاموزند.
- یتیم تو کفیل پیدا کند به خاطر کفالت آن با رسول الله در جنت یکجا باشی.
- مؤسسه تعلیمی شما خود کفا شود و به پای خود استوار و وقار کشورتان محفوظ باشد و به فیسکت و جاکلیت و ... دیگران دست دراز نکنیم.
- برادر و خواهر مظلوم و فقیرت به اثر فقر و ناتوانی دین خود را ترک نماید، یهودی، نصرانی یا هندو گردد.
- کشورت شاهراه ترقی و پیشرفت را ببیناید و در همه عرصه های زندگی سرپای خود استوار گردد.
- الله متعال، رسول الله و مؤمنان از تو خوش و راضی شوند.
- دل و قلب شیطان به لرزه در آید و برمد و منفجر گردد.
- نقش خود را در زمینه اقامه نظام اسلامی و نشر اساسات دین درست به اندازه توان خود ادا نمایی.

فشرده اینکه انفاق جهت نشر و ترویج کارها و امور نیک و شایسته و تقویت بنیادهای دعوت اسلامی، چون در جامعه ما عده زیادی اند که الله متعال برای شان علم و استعداد ابتکار داده است اما توان مالی ندارند که در زمینه نشر خیر و توسعه نیکی ها و مبارزه علیه منکرات و زشتی ها تلاش نمایند، و همچنان الله متعال عده ی را مال داده است اما این ها از علم بی بهره هستند، ولی مجالی وجود دارد که این افراد ثروت مند تشویق شوند که از رهگذر انفاق مال خود در راستای تقویت دعوت اسلامی در این کار بزرگ سهیم شوند و به قدر توان در اقامه نظام اسلامی و نابودسازی منکرات سهم گیرند و پاداش اخروی را به دست آورند و مسئولیت دینی و انسانی خود را ادا کنند.

له اخلاقي، فرهنگي او سياسي فساد سره د صدقاتو او زکاتونو له لارې د مبارزې په اړوند،

د هېواد د حکماوو نظرونه

نن ورځ چې اسلامي نړۍ او په ځانگړې توگه زموږ گران هېواد افغانستان له يو ډېر بد ناوړين او حالت سره مخ دی، د ديموکراسۍ ترنامه لاندې هر چا له هر لوري خپل يرغل جاري ساتلی او وخت په وخت يې ډېر نېک خلک هم له خپل اصلي او هدفمند مسير څخه لرې ساتلي، غربي نړۍ په خپل ټول زور سره غواړي خپل باطل دين او فرهنگ په دې ټولنه کې رايج او افغاني ټولنه د انحراف خواته روانه کړي او دا خلک له خپل اصلي اسلامي فرهنگ او دين څخه بې خبره وساتي تر څو د لويديځ په خدمت او د يوې سرگردانه نړۍ په لور حرکت وکړي، بلخوا ځنې گاونډي هېوادونه پردې هېواد او خلکو دخپل فرهنگ او عقايدو د ټپلو هر اړخيزې هلې ځلې کوي.

دا چې د داسې حالاتو يرغلونو او غربي فرهنگ او پردې پر وړاندې زموږ وظيفه څه ده؟ د خپل اصلي اسلامي فرهنگ او دعوت د خپراوي لپاره له کومو لارو څخه استفاده وکړو، په دې برخه کې د امت د علماؤو، عامو افرادو تاجرانو او د ټولنې د هرې برخې د خلکو وظيفه څه ده، اصلاح رسنيز گروپ يې په اړه د هېواد د يو شمېر مشهورو او جیدو علماؤو نظرونه اخستي دي او له تاسو محترمو لوستونکو سره يې شريکوو.

د ښاغلي مولوي صاحب سالنگي په وينا چې نړۍ اوس د يو کلي حيثيت غوره کړې دی، لکه څنگه چې د استعمار او لويديځې نړۍ وسايل هغوی د خپلو شومو اغراضو لپاره کاروي مونږ او تاسو هم کولی شو، د اسلامي دعوت د خپراوي او د هغوی د فرهنگي يرغل سره د مبارزې لپاره ترې استفاده وکړو، ځکه په اسبابو کې بدي نشته بلکې بدي يې په استعمال کې ده، هره وسيله کېدای شي مثبتې استفاده هم وشي او منفي هم، نو که مونږ د نويو او عصري وسايلو څخه د اسلام د خپراوي لپاره کار وکړو او له دې شيانو څخه مثبتې استفاده وکړو نو يقيناً چې ډېره اغېزمنه به وي.

دا چې د اسلامي دعوت د خپراوي لپاره مالي مصارف له کومه کپو؟ ښاغلي مولوي صاحب وايي:

مونږ کولی شو، د اسلامي دعوت د خپراوي لپاره له گڼو مواردو څخه امکانات ترلاسه کړو:

لومړی دا چې بايد حق العضويت ورکړو، چې يو کس د خپل عايد يوه برخه د اسلام د کار لپاره وقف کړو، که مونږ هر مسلمان د خپل عايد دوه فيصده هم دې برخې ته ځانگړې کړو، ډېر غټ امکانات ترې لاس ته راځي، اما دغه حق العضويت بايد دوامداره وي، ځکه ښې کريم صلی الله عليه وسلم فرمايي چې هغه نېک عمل بهتر دی چې کونکى يې همېشه وکړي.

دويم دا چې د خير خلک چې نېک احساس لري او هم مالي حالت يې ښه وي، بايد د اسلامي دعوت لپاره د زکات د ورکولو ترڅنگ صدقات هم ورکړي، د اسلامي دعوت د لارې لارويان بايد دا ډول افرادو پسې وگرځي او هغوی په دې برخه کې پانگې اچونې او د آخرت د ذخيرې د جوړولو لپاره وهڅوي، مولانا وايي چې تا نه گيريد طفل - کی نوشد لبن، نو د اهل خير خلکو پسې بايد لاړ شو او په دې اړه هغوی تشويق کړو، چې د خپل مال يوه برخه د اسلام د خپراوي په لاره کې مصرف کړي، دا کومه شخصي مسئله نه ده او نه يې ترې څوک د خپل جيب لپاره غواړي، بلکې د الله لپاره ترې غوښتل کېږي، هغوی بايد په دې خبره پوه کړی شي او که په دې اړه ورته شک موجود وي بايد شکونه يې رفع کړی شي او په ازاده ټنډه يې نيوکې قبولې کړی شي.

د اسلامي دعوت د لارې لارويانو او يا هغو بنسټونو ته چې د اسلام د دعوت د خپراوي او د غربي فرهنگي يرغل سره مبارزه کوي د زکات ورکول جايز دي کنه؟ ښاغلي مولوي صاحب وايي چې دا زکات ورکول که څه هم حقيقي وي يعنې يو شخص وټاکل شي او د مسلمانانو څخه زکات ترلاسه کړل شي

د کابل ښار د ابوبکر صديق رضي الله عنه د دارالعلوم مشر مولوي عبدالمتين سالنگي وايي: پر اسلامي نړۍ او بيا په ځانگړې توگه پر افغانستان د فرهنگي يرغل لپاره له ډېر وړاندې شرايط او حالات مساعد شوي او له ډېر وړاندې ددې کار لپاره زمينه سازي شوي وه، همدا ډول استعمار د خپلو اهدافو لپاره گڼ شمېر کسان گومارلي دي، تر څو د دوی پروگرامونه عملي کړي، د نوموړي په اند اوس د ټولنې د ټولو افرادو له علماء، تاجرانو، دعوتگرانو او عامه افرادو څخه حالات غوښتنه کوي، چې تر خپلې وسې ددې يرغلونو پر وړاندې ودرېږي، هغه زياتوي: (د اسلام د خپراوي او د کفرې فرهنگي يرغل لپاره گڼې موقعې شته، چې بايد کار وکړی شي، مونږ هيڅکله دا کار په يوه برخه کې نه شو را ايسارولی، دغه هڅه کېدای شي، په قلم وي، د يني او تربيتي خپرونې کول وي، د ښوونې او روزنې په برخه کې وي، د دعوت له لارې وي او بيا هم د مال او پيسو په مصرفولو سره وي، چې دغه وروستې برخه يې د مادياتو په دې زمانه کې تر ټولو اغېزمنه لاره ده، ځکه اوس د مادياتو او ماده پرستي زمانه دي او ډېر کم افراد به داسې وي چې د خپل مال په مصرفولو سره د اسلام په خدمت کې واقع شي، او که څوک په داسې حالاتو کې چپ پاتې شي، نو امکان لري چې گونگ شيطان وي).

دا چې اسلام ته او يا د لويديځ د فرهنگي يرغل سره څنگه مبارزه وشي؟ ښاغلي مولوي صاحب وايي: ډېری وگړي داسې دي، چې له دوو غټو نعمتونو څخه يعنې مادي او معنوي او ځيني يې بيا داسې دي چې له يوه څخه برخمن دي، چې دا دواړه ډېر زيات اغېز لري هغه زياتوي: (هغه خلک چې الله تعالی هم ايمان ور په برخه کړی او هم سرمايه، نو که علم نه لري او يا د دعوت کار نه شي کولی، نو بايد له خپلې سرمايې څخه د اسلام د خپراوي، د فرهنگي، فکري او عقيدتي يرغل او بدي په وړاندې مبارزه وکړي، بله د معنوي سرمايې دمصرف خبره ده، ډېر وگړي دي، چې معنوي سرمايه لري، علم لري پوهه لري، دعوت لري، دغه معنوي سرمايه وخت او عمر ته شامله ده، دوی بايد په دې لاره کې د دواړو له مصرف کولو څخه درېغ ونه کړي، نو هغه کسان چې مادي شتمني نه لري بايد له خپلې معنوي شتمنې کار واخلې او خپل وخت او عمر د اسلام د خدمت لپاره وقف کړي، او هغه څوک چې هم مادي، هم معنوي شتمني او هم ايمان لري يقيناً چې په دې انسان کې ډېر خيرونه جمع شوي دي).

او د مسلمانانو ترمنځ د اتحاد او اتفاق د ساتلو او مینې محبت د ا بجاوولو لپاره د یو اجتماعي گروپ جوړول د پسر ضروري دي، چې همدغه د مسلمانانو د کامیابۍ لاره ده.

جليلې صاحب د اسلامي دعوت په لاره کې د اتفاق مسئله د پره مهمه بولي او وايي: قرآن کریم چې کله مسلمان ته د دې غږ کوي چې ته به د کفر مقابله او د فساد پر وړاندې مبارزه کوي، نو د ټولو نه وړاندې ورته د دې خبره کوي، چې تاسو به د الله تعالی په لاره کې اتفاق کوئ خپل مال به مصرفوئ مولوي صاحب زیاتوي: (د قرآن کریم په دې پروځایونو کې د جهاد بالمال مسئله له جهاد بالانفس څخه مخکې ذکر شوې ده، او هدف یې دا دی چې یواځې د اسلام لپاره خپلې بدنې هڅې کافي نه دي بلکې په دې برخه کې به مال هم لگوي او اتفاق به هم کوي، ځکه له جهاد بالمال پرته جهاد بالانفس ممکن نه دی او کېدی نه شي).

دا چې د اسلامي دعوت خپروونکو بنسټونو او ټولنو ته زکات ورکول جایز دي او که نه؟ مولوي صاحب وايي: معاصر علماء په دې متفق دي چې داسې ډلو ته د زکات ورکول جایز دي او دا د في سبيل الله په برخه کې راځي او له في سبيل الله څخه هدف همدا دی چې د الله تعالی د دین د اقامې لپاره چې هر ډول هڅې وي هغې ته مسلمان کولی شي چې زکات ورکړي، او اوس خو تاسو ته ښه معلومه ده چې ديني فعالیتونه تر هر څه زیاتو مصارفو ته ضرورت لري او یواځې نفلي صدقات نه شي کولی چې د هغې مصرف پوره کړي، نو اړتیا لیدل کېږي چې فرضي صدقات هم په دې لاره کې مصرف شي تر څو وکولی شو په ښه ډول د خپل دښمن مقابله وکړو. مولوي صاحب جليلې اسلامي بنسټونو ته د زکات د شرایطو په نظر کې نیولو سره د زکات ورکول د پراغېزمن بولي او وايي: په دې کار کې یو اجتماعي مصلحت دی داسې مصلحت چې په هغې کې د ټولې ټولنې خیر دی هغه که غریب وي او که مالداره، ځکه چې دین اقامه شي نو بیا هلته د مسکین او فقیر حق هم په سمه توګه اداء کېدی شي. او لکه څنګه چې دا اجتماعي مسئولیت دی نو په اسلامي کې اجتماعي مسئولیت په فردي مسئولیت مخکې ګڼل کېږي.

د کابل ښار د عربي دارالعلوم آمر شيخ القرآن مولانا عبدالسلام عابد په دې نظر دی، چې هغه څوک چې پراغېزمن د کفرې نړۍ یرغل نه مني او هغه ته د بشر دوستانه مرستو نوم ورکوي، هغه خو یا د کمزوري عقل خاوند دی او یا هم ددې یرغل ترڅنګ ولاړ دی، مولوي صاحب عابد زیاتوي: (په داسې حالاتو کې چې زموږ هېواد تر هر ډول یرغل لاندې دی مسلمانان وظیفه لري چې خپل هېواد هم په مادي او هم په معنوي اړخونو کې ازاد کړي شي، ځکه تاریخ دا ثابتۀ کړه ده، چې هغه ټولنه چې مادي ازادي ولري خو معنوي ازادي ونه لري نو هغه ټولنه بدبخته او اسیر ده).

د ښاغلي مولوي صاحب په اند چې هر علت یو معلول لري او د افغاني ټولنې ددې ټولو کړاوونو او بدبختیو لامل د افغانانو له علم او له دین څخه لرې والی دی، او له دې حالت څخه د خلکو د راوېستلو لپاره باید لومړی خلک خپل خدای په ښه توګه وپېژني، خپل پیغمبر وپېژني او خپل دین ښه وپېژني او هم ددې انتظار دې نه کوي چې نور څه کوي، نو ددې لپاره د کار ضرورت دی او هر څوک چې دا کار کوي باید په خپلو اعمالو خلکو ته دین وروپېژني او ټولنه په سمه توګه و روزي، مولوي صاحب له اصلاح رسنیز گروپ سره په مرکه کې زیاته کړه: (کله چې ټولنه سمه و روزل شوه نو بیا موږ د یوې اصل ته ځو چې هغه ازادي ده، نو یو ټولنه تر هغې خپلو ارزښتونو نه نشي رسېدې چې ازادي ونه لري او زموږ ازادي هغه اسلامي شریعت دی، او زموږ کلتور زموږ له عقیدې او فکر سره تړون لري او له عقیدې پرته زموږ کلتور هیڅ معنی نه لري، نو که په دین پوه شو زموږ کلتور هم ساتل کېږي، او عنعنې هم او په یو مثبت لوري به حرکت وکړو، زموږ تېر لنډ تاریخ ثابتۀ کړه، چې زموږ د فرهنگ، اخلاقو او تربیې ضعف

چې دې ته حقیقي زکات وایي او یا هم د دا ډول بنسټونو په باندې اګونې کې واچول شي خو په داسې بانګونو کې چې په سودي معاملو کې مصرف نه شي، او که په سودي معاملو کې مصرف شي بیا ترې مشکل جوړېږي، چې دغه تحویل ته قبض حکمي هم ویل کېږي. داچې د دا ډول زکات ورکولو ګټې به څه وي مولوي صاحب سالنګي زیاتوي: (که د اسلامي نړۍ مالدارن، او یا په ځانګړې توګه د افغانستان مالداره وګړي خپل زکات ورکړي نو په الله جل جلاله قسم خورم چې مونږ به هیڅ فقیر شخص پیدا نه کړو، مګر متأسفانه داسې افراد پېژنم چې وایي خپلې پیسې نه شم شمارلی، نو تاسو په الله باور وکړئ چې که چېرته دغه افراد چې زکات پرې واجب دی صرف د الله تعالی ټاکل شوی حق ورکړي نو مونږ به یو اسلامي او دعوتي تلویزیون هم ولرو چې په ټوله اسلامي نړۍ کې خپرونې ولري، رادیو به هم ولرو او دا ډول نور د پېر د خیر کارونه لکه مدرسي، مکتبونه، پوهنتونونه به هم ولرو، مګر متأسفانه د یو کم شمېر افرادو څخه پرته د پېرې وګړي خپل زکات نه اداء کوي، او زکات تاوان ګڼي، نو که یقیناً مسلمانان خپل زکات اداء کړي نو مونږ به اسلامي ټولنه کې له هیڅ مشکل سره مخ نه شو او نه به بل چا ته د سوال لاس اوږد کړو، بله ستره فایده یې دا ده چې یو حاجتمند شخص ته په زکات ورکولو سره یواځې د هماغه یو شخص اړتیا رفع کېږي، مګر د دین د خپراوي یو بنسټ ته زکات ورکول د ټولو مسلمانانو فکري او عقیدوي اړتیا او حاجت له منځه ځي، بل دا چې دا هم زکات دی او هم صدقه، زکات هم دی او صدقه جاريه هم ده).

کومو کسانو چې د لاله الا الله کلمه ویلې هغوی ددې کلمې په ویلو سره دا تعهد کړی دی، چې دوی به د الله تعالی احکام د الله تعالی په ځمکه کې پیاده او تطبیقي، چې اصلاً د یو مسلمان وظیفه په ځمکه کې د الله تعالی د احکامو او ارشاداتو پلي کول دي، دا خبرې د هېواد جید عالم او د امام ابویوسف د مدرسې شیخ الحدیث مولوي محمد نعیم جليلې له اصلاح رسنیز گروپ سره په ځانګړې مرکه کې وکړې، نوموړي زیاته کړه: (په دنیا کې چې اوس کوم ښایي کشمکش روان دی هغه د بې دینۍ کشمکش دی، چې په دې کشمکشونو کې یو مسلمان په هیڅ ډول بې طرفه نه شي پاتې کېدی او نه د مسلمان د شان سره ښایي چې هغه دې بې طرفه وي، نو هر مسلمان ته په کار ده، چې تر خپلې وسې هڅې وکړي، او خپل مسئولیت اداء کړي).

مولوي صاحب جليلې د اسلامي دعوت او پردي کلتوري او فرهنگي یرغل پر وړاندې د علماؤ مسئولیت د پېر دروند ګڼي او وايي چې علماؤ ته په کار ده چې په دې برخه کې ټولنې رهبري کړي، هغوی ته دیني احساس ورکړي او د پردي فرهنگي یرغل پر وړاندې یې مبارزې ته وهڅوي، جليلې صاحب په دې برخه کې د سوداګرو نقش او ونډه هم د پره مهمه بولي او زیاتوي: مسلمان تاجران مسئولیت لري، چې د علماؤ شاته ودرېږي او د اسلام د خپراوي او د کفر سره د مقابلي لپاره د هغوی ملاتړ وکړي، ځکه علماء په دې لاره کې په یواځې توګه تګ نه شي کولی او په یواځې ځان مبارزه هم سخته ده، همدا ډول له دې پرته ټول مسلمانان مسئولیت لري، چې تر خپلې وسې د فساد پر وړاندې ودرېږي او قوي مبارزه وکړي.

د مولوي صاحب جليلې په اند چې په اوسنیو حالاتو کې د اسلام لپاره تر ټولو موثر کار هغه اجتماعي کار دی او افراد نه شي کولی په یواځې ځان دغه ستره وجیبه اداء کړي هغه زیاتوي: (د ډله ایز او اجتماعي کار سره د الله تعالی مرسته هم زیاته وي، او د دښمن مکر او فریب هم په ډله ایز کار د پېر تاثیر نه شي کولی مګر افراد په دېره اسانه توګه تر خپل نفوذ او اغېز لاندې راوستلی شي، الله تعالی په دې اړه د پره ښکلې وینا کوي لومړی وایي چې له الله تعالی نه په حق تقوا سره ووېرېږئ، بیا وایي چې اتفاق او اتحاد وکړئ او د الله تعالی په رسنۍ منګولي بنسټې کړئ او ورپسې وایي چې [ولنکن منکم امة یدعون الی الخیر] یعنې د الله تعالی ددغه سمې بندګۍ

دا ثابتہ کړه، چې په هېواد کې اختلافات او تفرقه پیدا شوه او افغانستان د یوې سترې بدبختۍ په لور لاړ، نو یو مسلمان او متعهد انسان ته په کار ده، چې خلک د فکر او دین وحدت ته راوبولي او له اسلام څخه سم برداشت وکړي او د اختلاف او نفاق پر ځای د یو والي لپاره کار وکړي او که دا کار وشو نو په یقین سره وایم چې د افغانستان کړاوونه به ختم شي.

مولوي صاحب زیاتوي چې د اسلامي دعوت د خپراوي لپاره په مالي توګه باید زموږ تاجران او شتمن مسلمانان مهمه ونډه ولري، هغه کسان چې مال لري هغوی باید د خپل مال په مصرفولو او هغه کسان چې جسمي قوت لري د جسمي قوت په مصرفولو سره په دې لاره کې خپلې هڅې وکړي مولوي صاحب زیاتوي: (رسول الله صلی الله علیه وسلم هم په لومړي ځل د خپلې مېرمنې بي بي خدیجې رضي الله عنها لخوا حمایته کېده، همدا ډول د پیغمبر صلی الله علیه وسلم ترڅنګ ابوبکر صدیق رضي الله عنه، عثمان رضي الله عنه، عبدالرحمن ابن عوف ولاړ ول، ځکه دا د اسلامي فکر او دین خپراوي د اهل خیر او مسلمانو تاجرانو له ملاتړ پرته ناممکن دی، په قرآن کریم کې هم چې یو موضوع مطرح کېږي نو لومړی د مالی جهاد خبره کېږي، نو د افغانستان د هر مسلمان تاجر او مالدار شخص وظیفه به دا وي چې د افغانستان خپل خان، اولاد او کورنۍ د اصلاح په خاطر په دې کار کې برخه واخلي، نو که د دین د دعوت او رسولو وظیفه د علماؤ ده خو په دې لاره کې د ټولنې د هر فرد هڅې او کوښښ ډېر اړین دی).

د مولوي صاحب عاید په اند چې د اسلامي حکومت د شتون په صورت کې باید مسلمانان خپل زکاتونه راټول او حکومت ته یې وسپاري خو ددغه اسلامي حکومت د نه شتون په صورت کې باید مسلمانان په خپلو منځونو کې زکاتونه سره راټول او له هغې لارې یې د مسلمانانو په اړتیاوو ولګوي، په دغه لارو کې یوه هم د في سبیل الله لاره ده، دا دومره ستره کلمه او لاره ده چې له دې لاندې د طالب العلم، مجاهد او ټول هغه خیریه کارونه راځي، چې اجتماعي وي لکه شفاخاني، روزتونونه همدارنګه نور هغه موارد چې د مسلمانانو مشکلات پرې حل کېږي، مولوي صاحب عابد زیاتوي: (که چېرې موږ خپل زکاتونه یوې ډلې ته چې د اسلام لپاره صحیح کار کوي، راټول کړو او د هغې له لارې یې د مسلمانانو د مادي او معنوي فقر له منځه وړلو کې مصرف کړو، نو د افغانستان څه چې د اسلامي امت مشکل به پرې حل شي، زه یقین لرم که په افغانستان کې زکات په درست ډول ټول شي نو په درې کلونو کې به موږ په ټول افغانستان کې فقیر ونه لرو، او که مسلمانان خپل زکاتونه داسې کسانو ته ورکړي، چې هغوی د فکر، علم او اجتماعي کارونو هوډ لري نو ان شاء الله له ټولو به څخه غوره کار همدا وي، ځکه په دې سره غربت له منځه ځي، بېکاري له منځه ځي او په ټولنه کې د اسلام عظمت او حیثیت بېرته اعاده کېږي).

مولوی مظهرالدین فایز مسئول دارالعلوم عمر فاروق رضی الله عنه چنین میګوید: برای همه هوایداست که افغانستان در حال حاضر در معرض تهاجم فرهنگی و نظامی جهان کفری قرار دارد. در چنین شرایطی که علما با استفاده از علم خویش به دفاع از ارزش های دینی مبارزه مینمایند، مسئولیت تاجر، پولداران و عامه مردم نیز این است تا با پول شان با این مبارزه همگام گردیده و از دین خویش در برابر این تهاجم دفاع نمایند. زیرا دین بین تمام مردم مشترک است، پس دفاع از آن هم باید مشترک باشد.

به گفته مولوی صاحب، یک فضای دوستی و برادری بین تاجر و علما باید به میان بیاید تا کار منظم اسلامی بتواند مؤثر واقع گردیده و مسئولیت های دینی ادا گردد.

مولوی صاحب فایز در مورد پرداخت زکات به اعمار بناهای که در راستای دعوت فعالیت میکنند چنین میگوید: دادن زکات به این مقاصد با ارزش است و در جهت تقویه دعوت اسلامی مؤثر واقع گردیده و صدقه جاریه شمار میگردد. این کار هم در نشر و پخش ارشادات اسلامی کمک میکند و هم از فعالیت های اجتماعی حمایتیه صورت میگیرد.

مولوی رحیم الله آمر دارالعلوم حاجی چمن میگوید: تهاجم فرهنگی تاریخ کهن دارد و به پیدایش انسان برمیگردد. به گفته وی در زمان پیامبر اسلام نیز تهاجم فرهنگی برای از بین بردن فرهنگ اسلامی وجود داشته اما این تهاجم در برابر تدابیر حکیمانه پیامبر اسلام و ایمان قوی و عقیده محکم صحابه کرام همیشه محکوم به شکست بود.

مولوی صاحب میگوید که کشور ما هنوز هم در معرض تهاجم فرهنگی قرار دارد. گفته میتوانیم که تنها تهاجم فرهنگی تلویزیون طلوع بسیار بدتر از بم اتم است.

وی میگوید برای مقابله با این تهاجم نیاز است تا در نخست میان صفوف مسلمین خصوصاً کسانی که مصروف کار دعوت اند یک همبستگی به وجود بیاید.

راه های تمویل مبارزه با این تهاجم را چگونه دریافت؟ مولوی صاحب میگوید: باید تاجر و اهل خیر در این عرصه کمک نمایند. اگر چشم به کمک کشورهای خارجی دوخته شود آنان حتی کمکی ناچیزشان را نیز بدون هدف نمی دهند. به گفته وی تاجر دونوع است: یکی تاجری که با قارون وهامان و فرعون حشر میگردد و این همان تاجری است که نه تنها برای مبارزه با این تهاجم کمک نمی کند بلکه برای نشر و پخش فرهنگ مبدذل بیگانه همکاری دارد مانند بعضی شرکت های که برنامه های مبتذل تلویزیون ها را تمویل میکنند. پول این تاجر حرام است و در راه حرام دو باره مصرف میگردد.

نوع دو تاجر کسانی اند که پول آنان از راه های حلال بدست می آید و باید آنان هم غفلت نورزیده و برای مدارس و مراکز اسلامی کمک های مالی نمایند تا مصداق این حدیث پیامبر اسلام قرار بگیرند که میفرمایند: این نوع تاجر در روز قیامت همراه با شهدا و صدیقین و انبیا حشر میگردد.

اعتكاف بهترین فرصت برای خودبازیابی

بتوانیم ابتدا به ذات خود باندیشیم و از آن طریق به فکر خوراک و پوشاک و فرزند و خانه و شهر خود فکر کنیم، همه چیز و همه جا زیبا می شود؛ ما در آن صورت لباسی را می پوشیم که شایسته شخصیت انسانی ما باشد، طعامی را می خوریم که جسم و جان ما را دچار مرض نکند، فرزندان خود را به گونه ای تربیت می کنیم که در دنیا و آخرت خوار و ذلیل نشوند، شهر و قریه و مملکت خود را طوری آباد می کنیم که در و دیوار آن برای ساکنان خود پیام آزادی، امنیت و اخلاق را هدیه کنند...

ولی اگر ما خود را فراموش کرده باشیم لباسی را می پوشیم که دیگران می پسندند و لو این که با پوشیدن آن شخصیت خود را خوار و بی مقدار کرده باشیم؛ خوب است در این جا مکشی داشته باشیم و زن مسلمان نماگزاری را در نظر آوریم که صبح از خانه به قصد تحصیل علم روانه مکتب و یا پوهنتون می شود، و اگر به شخصیت خود باندیشد و هدف از خارج شدن خود را به دقت بررسی نماید، و به آینده خود فکر کند، هرگز بالباسی بیرون نمی شود که امروزه ما آن را به تن اکثر خواهران مسلمان نمازگزار و روزه دار خود می بینیم!

و اگر ما خود را فراموش کرده باشیم طعامی را صرف می کنیم که در این دنیا جسم و جان ما را فاسد کرده و در دنیای دیگر شکم ما را پر از آتش دوزخ می سازد. و اگر ما خود را از یاد برده باشیم ممکن است با مال حرام و شبهه برای فرزندان خود لباس به ظاهر زیبا و خانه قشنگ تهیه نماییم، اما هرگز نمی توانیم به آنان اخلاق زیبا و سلوک انسانی را یاد بدهیم. و در صورتی که ما خود را فراموش کرده باشیم، امکان دارد سرک ها، تعمیرها و تفریح گاه های شهر خود را زیبا بسازیم، ولی به طور قطع در استفاده انسانی و به جا از این چیزها دچار ناکامی و شکست می شویم. به همین دلیل است که الله تبارک و تعالی به حیث خالق و مالک انسان ها و کسی که مصلحت انسان را نسبت به خود وی بهتر می داند، او را امر نموده است تا قسمتی از وقت خود را به اندیشه در مورد ذات و

الله تبارک و تعالی می فرماید: **إِيَّا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنْظُرْ نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ. وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ نَسُوا اللَّهَ فَأَنْسَاهُمْ أَنْفُسَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ** [الحشر: ۱۸، ۱۹]

(ای مؤمنان! از الله بترسید و هر کسی باید بنگرد که چه چیزی را برای فردا [ی قیامت خود] پیشاپیش فرستاده است. از الله بترسید، زیرا الله آگاه از هر آن چیزی است که می کنید. و همسان کسانی نباشید که الله را از یاد بردند، و الله هم خودشان را از یاد خودشان برد! آنان بیرون روندگان [از حدود شرایع الهی] و خارج شوندگان [از دائرة ایمان] هستند).

انسان در مسیر زندگی خود دچار مشکلات مختلف و مصیبت های

بزرگی می گردد که باید با حوصله مندی یکی را بعد دیگری پشت سر نهاده مسیر زندگی اش را تا جایی که برایش مقدر شده است طی کند. بله؛ ممکن است انسان در اوج نیازمندی به والدین خود، یکی و یا هر دوی آنان را از دست به دهد، امکان دارد در عنفوان جوانی دچار مرضی مزمن و کشنده شود، ممکن است در یک لحظه، حاصل کار و تلاش ده ساله خود را از دست بدهد، امکان دارد محبوب ترین فرزندش از دنیا برود...

اما بلای خودفراموشی مصیبتی است که

با هیچ یک از موارد یادشده قابل مقایسه نیست؛ خودفراموشی مصیبتی است که اگر دامنگیر انسان شود تمام هست و بود او را بی معنا و بی محتوا می کند؛ خود فراموشی انسان را از دایره انسانیت خارج نموده او را به حیوانی درنده و حيله گر تبدیل می کند که قسمتی از وقت و توانایی های خود را در راه تخریب و ویرانی صرف می کند و قسمتی از آن را به تبرئه خود می پردازد؛ دروغ گفتم به این خاطر، آدم کشتم به آن دلیل، غیبت کردم به فلان منظور، خیانت کردم که به فلان مقصد دست یابم و...

بله؛ ما انسان ها به همه چیز غیر از ذات خود فکر می کنیم، به خوراک خود، به پوشاک خود، به فرزند خود، به وسیله سواری خود، به خانه خود، به قریه و شهر و مملکت خود به دنیایی که در آن زندگی می کنیم و... در حالی که همه اینها از شخصیت و ذات ما جدا هستند. اگر ما

شخصیت خود تخصیص دهد. الله جل جلاله خطاب به کامل ترین بنده خود می فرماید:

{إِنَّ لَكَ فِي النَّهَارِ سَبْحًا طَوِيلًا. وَاذْكُرِ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا} [المزمل: ۷، ۸]

(تو در روز، تلاش فراوان و طولانی داری. نام پروردگارت را بپر، و از همه چیز بپر و بدو بپیوند [و در دل های شب به نیایش و پرستش او بپرداز].)

رسول گرامی اسلام صلی الله علیه و سلم بعد از فرض شدن روزه ماه مبارک رمضان همه ساله با وجود مصروفیت های زیاد دهه آخر ماه رمضان را در گوشه مسجد به اعتکاف سپری می کردند. و اعتکاف پیامبر صلی الله علیه و سلم طوری بود که یکبارگی به صورت کامل با دنیا قطع رابطه نموده و غیر از اجتماع به خاطر عبادات جمعی مانند نماز جمعه و جماعت، و یا ضرورت های انسانی مانند سوال و جواب در مورد خوراک و پوشاک و دیگر چیزهای مورد نیاز خود در آن روزها، از مردم و حتی خانواده و یاران خود می پریدند. به همین دلیل است که علمای حنبلی حتی مشغول شدن به تدریس قرآن کریم، آموختن علم و تدریس آن، مناظره با فقها و اشتراک در مجالس شان و نوشتن حدیث را در اثنای اعتکاف مکروه می دانند.^۱

انسان وقت کافی برای آموزش علم و رسیدگی به امور زندگی دارد، ولی اعتکاف فرصتی است که انسان با خود تنها شده، تمام وقت خود را با تلاوت قرآن کریم، مطالعه تفسیر قرآن کریم، مطالعه احادیث رسول الله صلی الله علیه و سلم و سیرت شان، ذکر الله جل جلاله، دعا و نیایش به درگاه الله و تفکر در مخلوقات پروردگار و نفس خود، سپری کند.

در اثنای اعتکاف انسان مهمان الله متعال است که در لحظه معین داخل خانه پروردگار خود گردیده و تا انتهای وقت تعیین شده توسط الله تعالی از خانه وی خارج نمی شود مگر به اذن او، و اجازه الله جل جلاله را ضرورت های مبرم انسانی مانند رفع ضرورت، وضوء، غسل و ضرورت های دیگری که برآوردن آنها در داخل مسجد ممکن نباشد تعیین می کند؛ در غیر آن انسان اجازه بیرون شدن از مسجد را ندارد.

در هنگام اعتکاف انسان حتی الامکان رابطه خود را با مخلوقات قطع کرده با خالقش برقرار می کند تا از فیوضاتی که در این فرصت نصیبش گردیده برای روزهای بعدی و در جریان زندگی استفاده کند.

اعتکاف نیاز زندگی دنیایی انسان ها است، و اگر چنین نمی بود خاتم پیامبران الهی همه ساله ده روز از وقت گران بهای خود را به گوشه

مسجد سپری نمی کردند. رسول الله صلی الله علیه و سلم در حالی به اعتکاف می نشستند که جامعه آن روز سخت نیاز به تعلیمات شان داشت. بله؛ پیامبر صلی الله علیه و سلم پیشوای دینی، رهبر سیاسی، وکیل دعاوی، و مشاور امور خانوادگی و اجتماعی مسلمانان بودند که هر لحظه امکان داشت کسی نزدشان آمده مشکل خود را با ایشان در میان گذارد و خواهان راه حل آن گردد، اما در تاریخ ثبت نشده است که رسول الله صلی الله علیه و سلم در روزهای اعتکاف شان به این قضایا پرداخته باشند؛ چون پیامبر صلی الله علیه و سلم خود را نسبت به هر کس دیگر بهتر می شناختند و به شدت احساس می کردند که نیاز به تنها شدن با خود و فکر کردن در مورد شخصیت خود دارند.

ما هم بعد از این که ۳۵۰ روز سال را با دنیا و در فکر دنیا می گذرانیم، و اندیشه کسب مال و جاه و مقام و همسر و فرزند و غیره ما را از خود مان غافل می سازد، سخت نیاز به این داریم که فقط ده روز را به منظور رسیدگی در امور مربوط به ذات خود خلوت کنیم. الله متعال خطاب به من و تو چه زیبا می فرماید:

{الْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ. حَتَّى زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ. كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ. ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ. كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ. لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ. ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ. ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ} [التكاثر: ۱-۸]

(مسابقه افزون طلبی [به مال و منال و خدم و حشم و ثروت و قدرت] شما را به خود مشغول و سرگرم می دارد. تا بدان گاه که [میبیرید و] به گورستان ها می روید [و کار از کار می گذرد]. هان بس کنید! [بعد از مرگ] خواهید دانست [که چه خاکی بر سر خود ریخته اید]. باز هم [می گویم]: هان بس کنید! خواهید دانست [که چگونه خود را بدبخت کرده اید]. هان بس کنید! اگر آگاهی قطعی و یقینی داشته باشید [و از فرجام کار خود کاملاً باخبر باشید، از این مسابقه افزون طلبی و مباهات به قدرت و ثروت دست می کشید و به کار آخرت می پردازید]. شما قطعاً دوزخ را خواهید دید. باز هم [می گویم]: شما آشکارا و عیان، خود دوزخ را خواهید دید [و در آن خواهید افتاد]. سپس در آن روز از ناز و نعمت بازخواست خواهید شد).

پس بیایید تا هنوز که فرصت از دست نرفته است، تصمیم بگیریم تا دهه آخر ماه مبارک رمضان را به اعتکاف سپری نموده گرد و غبار غفلت را از تن و جان خود دور سازیم، شاید بار دیگر این فرصت به دست ما نیاید. از الله متعال برای خود و همه مسلمانان توفیق انجام این عبادت را می خواهم. آمین

«رمضان فرصت طلایی والهی»

در هرات

گزارش: نصیر احمد کریمی

زون غرب جمعیت اصلاح افغانستان (انجمن اخلاق و معرفت) همزمان با آغازین ساعات فرخنده‌ی ماه مبارک رمضان، کنفرانس با شکوه رضانی را تحت نام «رمضان فرصت طلایی والهی» در «مسجد جامع میرزا اسحاق» با حضور شکوهمند صدها تن از صائمین ماه الله اعم از محصلین، متعلمین علماء، اساتید پوهنتون ولیسه ها در دو بخش خواهران و برادران برگزار نمود، که اینک به گزارش مختصری از آن می پردازیم:

کنفرانس مذکور از ساعت ۵:۱۵ اولین بامداد رمضان المبارک ۱۳۳۴ هجری قمری، با تلاوت آیات کلام روح بخش الهی آغاز گردید، متعاقب آن، محترم استاد عبدالباری قانت مسئول زون غرب جمعیت اصلاح افغانستان (انجمن اخلاق و معرفت) اولین سخنران این کنفرانس به ایراد سخن پرداخته، فرا رسیدن ماه مبارک رمضان را تبریک و تهنیت عرض نمود. ایشان با اشاره به این که نسیم رمضان امسال در حالی بر امت اسلامی می‌وزد که شاهد و قایع ناگوار و درد آوری است، بحث خود را آغاز نمود. در ادامه ضمن محکوم کردن فجایع رقت بار اخیر در سوریه و کودتای نظامی علیه حکومت منتخب و مشروع دکتر محمد مرسى در مصر، آن را تکان دهنده و ناپذیرفتنی خواند.

استاد قانت در امتداد این موضوع محور بحث خویش را به چگونگی استفاده از رمضان و بهره گرفتن از این فرصت طلایی و ایمانی، متمرکز ساخته و بر گرفتن زاد و توشه‌ی تقوا از بستر پر خیر این ماه تأکید نمود.

استاد عبدالرئوف مخلص استاد پوهنتون هرات سخنران دیگر این کنفرانس بود، ایشان ضمن تبریکی این ماه پر مینت اوضاع و وقایعی ناگواری که بر سر امت اسلامی، از جانب استعمار گران و دشمنان شان تحمیل میگردد اسفبار خواند.

وی به اشاره به اینکه بهره گیری از نفحات معنوی این ماه عظیم الشان و دست یازیدن به تقوا الهی برای هر فرد مومن، _مخصوصاً دعوتگران _ یک امر نهایت مهم و ضروری است؛ تقوا را بزرگترین عامل و علو درجات مومنین دانست. ایشان علاوه بر برشمردن راهکارهای محاسبه با نفس کوتاه کردن آرزوهای طولانی و توبه را دو گام مهم در جهت کمایی تقوا دانسته و رمضان را بهترین و مناسبترین فرصت برای این کار بیان داشت.

زمزمه‌ی سرود رضانی و دکلمه شعر حماسی از دیگر محتویات این کنفرانس رضانی و ایمانی بود.

د جمعیت اصلاح له لوري

پر بیوزلو کورنیو خوراکي توکي ووېشل شول

راپور: حبیب الله زیار

هغه غونډه چې له همدې امله د جمعیت اصلاح د جلال آباد په سیمه ییز دفتر کې جوړه شوې وه د قاري صاحب محمد وارث حیدر له لورې د کلام الله مجید د څو مبارکواياتو په تلاوت سره پیل شوه.

له تلاوت وروسته د جمعیت اصلاح افغانستان د ختیز زون مسؤل استاد عبدالرحیم صراف ته د پیلیزې وینا لپاره بلنه ورکړل شوه، استاد صراف وویل: جمعیت اصلاح افغانستان د خپلو دعوتي او تربیتي کارونو تر څنګ په هېواد کې ډیری نور ټولنیز کارونه هم ترسره کوي، چې د کوچنۍ صدقه ستر اجر کمپاین یې یوه ښه بېلګه ده. دغه کمپاین هر کال د جمعیت اصلاح د رضاکارانو په مټ په لاره اچول کېږي تر څو د شتمنو هېوادوالو څخه صدقات او خیراتونه راټول اویا یې د یو منظم پلان له لارې اړو بیوزله کورنیو ته ورسوي. استاد صراف زیاته کړه: ددې کمپاین دوه اساسي موخې دي، اول دا چې په شتمنو هېوادوالو کې د صدقې او خیرات ورکولو احساس پیدا کول او دوهم دا چې د هغو بیوزله هېوادوالو سره مرسته چې د روژې پدې مبارکه میاشت کې د روژه ماتې لپاره هېڅ هم نلري.

د غونډې بل ویناوال د ننګرهار ولایت مرستیال محمد حنیف گردیوال ؤ، گردیوال صیب وویل: جمعیت اصلاح د دیني پروگرامونو تر څنګ د ټولنیزو خدماتو هڅې همدا اوس تاسو په خپلو سترګو گوري. د یوې غریبې کورنۍ سره چې نن د جمعیت اصلاح په هڅو کومه مرسته کېږي یقیناً دا د ستایلو ده.

د غونډې وروستی ویناوال، د جمعیت اصلاح مرکزي شورا غړی او د سلام پوهنتون استاد محمد نعیم جلیلی ؤ، استاد جلیلی د خپلو خبرو په ترڅ کې وویل چې، جمعیت اصلاح تل هڅه کوي چې له خپلو هېوادوالو سره د ژوند په مختلفو اړخونو کې مرستې وکړي. جمعیت اصلاح به تل د تربیتي او دعوتي برنامو تر څنګ دغه ډول ټولنیزو پروگرامونو ته پاملرنه کوي. استاد له ټولو هغو شتمنو هېوادوالو مننه وکړه چې په کمپاین کې مرستې کړي او د جمعیت اصلاح له هغو رضاکارانو څخه یې په ځانګړې ډول مننه وکړه چې د خپلو هېوادوالو سره د مرستې او خدمت په موخه یې د روژې پدې سخته گرمۍ کې هڅې او کوشنونه کړي دي.

د محترم جلیلی صاحب له وینا وروسته د خوراکي توکو د ویشلو لړۍ رسماً پیل شوه چې پکې ۳۲۸ بیوزله کورنیو ته اته قلمه خوراکي توکي (اوپه، غوړي، بوره، وریجې، لوییا، چای، خرما او شربت) په منظم ډول ووېشل شول.

د یادولو وړ ده چې تېر کال هم د کوچنۍ صدقې او ستر اجر تر سرلیک لاندې له ډېرو هېوادوالو سره مرسته شوې وه.

